

XIX. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

2012. július

SZEZONNYITÁS AZ ÁBRAHÁMHEGYI STRANDON

A 2012-es idegenforgalmi szezon jelképes megnyitására az Önkormányzat, a PRO Ábrahámhegy Alapítvány és a Nők a Balatonért Egyesület helyi csoportja egész napos programmal készült április 28-án, az Ábrahámhegyi strandon. Nagyon szép, napos áprilisi reggelre ébredtünk. Reggel a horgászok birtokba vették a partot, majd 10 órától megérkeztek a halászléfőzéshez a csapatok. A főzés résztvevői a bográcsok körül szorgoskodtak. A bográcsok alatt hamar pattogott a tűz és szorgos kezű szakácsok sorra tették a hozzávalókat kondérjaikba.

Mindenki a saját ízlése szerint készítette el a halászlét. Volt balatoni és bajai, és az Ábrahámhegyi Nyugdíjas Klub jóvoltából regös halászlé.

A 13 csapat, közel 450 adag halászlét főzött, mely szinte teljesen elfogyott. A csapatok szerint a jó halászlé titka a változatos halfajták összefőzése. Az alaplevet már előre elkészítik otthon, legalább négy-ötféle hússal teszik fel, ilyenkor keszeg, kárász, ponty, harcsa és busa is kerül a bográcsba. Főzése után a halhúst szitán passzírozzák keresztül a levesbe, majd utána kerül bele a felvágott pontyszeletek.

A forrástól számított 30-40 perc elteltével körülbelül el is készül az étel, de ha a lé fölött tartjuk a kezünket, és összeszorítva azt érezzük, hogy ragad, már találhatjuk is.

„Szívvel-lélekkel kell főzni” - mondta az egyik szakács, aki szerint nem elég egy betanult receptet követni, akarni kell, hogy finom legyen. A végeredményen sokat változtat az is, hogy milyen hangulatban készült, és ha a jókedvről egy üveg bor is gondoskodott, elmaradhatatlan a siker.

A csapatok:

Varga Istvánné - Török Béláné - Tóth Lukácsné
Ábrahámhegyi Nyugdíjas Klub
Csizmadia József és családja
Bernáth István
Pintér Domonkos - Tóth Zoltán
Pacsi Józsefné - Hartmann Rozália
Révfülöpi Általános Iskola
Götli József és családja
Góth Péter és családja
Nagy Miklós és családja
Nagy György
Darvalics Zoltán és Márkus Zoltán
Szita és Szabó család

Remélem jövőre is találkozunk.

*Nők a Balatonért Egyesület Ábrahámhegyi csoportja nevében:
Illésné Rácz Andrea*

KÉPVISELŐ-TESTÜLETI ÜLÉSEK

2012. február 29.

A Képviselő-testület az önkormányzat tulajdonát képező községi strand jelenleg hatályos „Strandi Üzemeltetési Szabályzatát” módosította és az ülésen tett kiegészítések szerint elfogadta.

Döntés történt, a szociális és gyermekvédelmi igazgatásról és ellátásokról szóló 6/2011. (IV.1.) önkormányzati rendelet módosításáról és egységes szerkezetbe foglalásáról.

A Magyar Triatlon Szövetség Szervező Bizottsága kérelmére az országos rövidtávú triatlon verseny befogadásához hozzájárult.

2012. április 3.

A Körjegyzőség 2011. évi költségvetés teljesítése 37.174 e Ft bevételi és 36.704 e Ft kiadási főösszeggel, valamint 3.503 e Ft záró pénzkészlettel elfogadásra került.

Ábrahámhegy Község Önkormányzat 2012. évi közbeszerzési tervét elfogadták.

Pályázat került benyújtásra a 2012. évi lakossági víz- és csatornaszolgáltatás ráfordításainak csökkentését szolgáló támogatás igénylésére. A Képviselő-testület felhatalmazza a DRV Zrt.-t Zánka Község Önkormányzat gesztorsága mellett az állami támogatás igénylésének benyújtására és a pályázattal kapcsolatos teendők lebonyolítására.

„A helyi önkormányzatok könyvtári és közművelődési érdeklésszöveg támogatója” című pályázat keretében a pályázat önrészeként szolgáló 50.000.- Ft összeget Ábrahámhegy Község Önkormányzat 2012. évi költségvetéséről szóló 1/2012. (II.15.) rendeletének 6. számú melléklet 12. pontjában meghatározott gépek, berendezések beszerzéséhez hozzárendelt 510.000.- Ft összegből elkülönítették.

2012. május 8.

Az önkormányzat 2011. évi gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatainak ellátásáról szóló átfogó értékelést megtárgyalták, az abban foglaltakat elfogadták.

Az Önkormányzat mint alapító, a PRO Ábrahámhegy Alapítvány 2011.évi pénzügyi beszámolóját megismerte és azt elfogadta.

A Matrix Stúdió-tól bruttó 60.000 Ft összegben megrendelésre került az INFO 2012 információs kiadvány, melyben megjelenésre kerülnek Ábrahámhegy Község közérdekű információi egy + egy oldalon, kiemelve a rendezvényeket és a községi strandot.

A Tatay Sándor Közös Fenntartású Általános Iskola kérelmét megismerve, egyszeri 25.000,- Ft összegű anyagi támogatásban részesítették a Tatay napok megrendezéséhez.

Az önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 1/2011. /I. 31./ rendeletének 16. §. 1./ bekezdése alapján a 2012. I. negyedévi lejárt határidejű határozatokról szóló tájékoztató elfogadásra került.

Kovácsné A. Katalin

HÍREK A RÉVFÜLÖPI ISKOLÁBÓL

Matematika, fizika versenyek

A Zrínyi Ilona Matematika Verseny megyei fordulóján 71 iskola több száz tanulója vett részt. A megyei eredményhirdetésre meghívott 63 tanuló közül mindössze 2 községi iskolába járó tanulója kapott meghívást, egyikük a mi iskolánk 8. osztályos tanulója, Gosztola Anett.

A 140 induló nyolcadikos közül IV. helyezést ért el. A Lovassy László Gimnáziumban rendezett ünnepélyes eredményhirdetésen Anett könyvjutalmat és oklevelet vehetett át, leendő tanárai jelenlétében. (Anett a következő tanévben a Lovassy matematika tagozatának tanulója lesz.) A Jedlik Ányos matematika ill. fizika verseny regionális döntőjén is remekül teljesítettek tanulóink. Tompos András (4.o.) III., Németh Bence (4.o.) IV., Benkő Alexandra (6.o.) I., Horváth Fanni (6.o.) III., Gosztola Anett (8.o.) I. helyezett lett. Benkő Alexandra bejutott az országos döntőbe.

*Felkészítő tanár, cikk: Székelyné Burgyán Rita
Fotó: Varga Márta*

Ezüstbe öltöztek az atléta lányok

Május 26-án, Ajkán a Sporttelepen volt a Kisiskolák Diákolimpiájának atlétikai megyei döntője. Az elmúlt évek elkényeztettek bennünket eredményeikkel. Sajnos most „csak” ezüst érmeket tudtunk szerezni azokban a számokban, amikben indulni tudtunk. Így a három próba atléta leány csapatunk (Filep Kata, Halász Evelin, Veress Luca, Horváth Petra, Pálmai Diána és Hajba Mirjam) Úrkút csapata mögött 2. helyezést szerzett. Ugyanígy járt svédváltó csapatunk (Halász Evelin, Horváth Fanni, Horváth Petra, Hajba Mirjam) a szoros küzdelemben is, de másodikként lemaradt az országos döntőben való részvételtől.

Felkészítő tanár, cikk: Németh László

Műveltségi vetélkedő

A kistérségi tanulmányi versenyek keretében március 29-én a lesencetomaji iskola szervezésében műveltségi vetélkedőre került sor. A feladatokat a televízióból ismert „Magyarország szeretlek”... című vetélkedő mintájára állították össze, természetesen az általános iskolás tananyagra alapozva. Volt filmvetítés, zenék felismerése, robbanós doboz, saccolás, ügyességi feladat. Iskolánkat Réti Kincső és Szegi Mátyás 7. osztályos tanulók, valamint Vodenyák Alexa és Szegi Vince 8. osztályos tanulók képviselték. Tanulóink a versenyen az 5. helyezést érték el.

Cikk: Miklósné Szabó Erzsébet

A BADACSONYTOMAJI TATAY SÁNDOR KÖZÖS FENNTARTÁSÚ ÁLTALÁNOS ISKOLA HÍREI

Kirándulás Kékkútra

Március 22-én ünnepeltük a Víz világnapját. Ebből az alkalomból az iskola 3. és 4. osztályos tanulói Kékkútra kirándulhattak az ásványvíz üzembe.

Itt megnézhattuk a víz palackozását, a palackfúvástól a címkézésig, ami nagyon érdekes volt. Majd ügyességi játékok várták ránk.

Finom ebédet és csokoládét kaptunk, sok ásványvízzel együtt. Délután még csomaggal is kedveskedtek minden látogatónak, aminek nagyon örültünk.

A víz a legfontosabb az életünkben.

Ez a nap jó volt és jól szórakoztunk.

Köszönjük szépen, hogy részt vehettünk ezen a rendezvényen.

Kovács Krisztina 3. osztályos tanuló

Húsvéti népszokások

András bácsi és Anna néni egy múzeumban dolgoznak Veszprémben. Eljöttek hozzánk az iskolába, hogy bemutassák a húsvéti népszokásokat.

Megismerhettük a kereplőt, júdásfát.

Megnézhattunk néhány festett tojást is.

Megtudtuk, hogy régebben mivel locsolták a lányokat, milyen ünnepi ruhákat viseltek, milyen ételeket fogyasztottak az ünnepen.

Nagyon jól éreztük magunkat, mindenkinek élmény volt az előadás.

Köszönjük!

Vigánti Virág 3. osztályos tanuló

Műveltségi vetélkedő

Műveltségi vetélkedőn vett részt iskolánk 4 főből álló csapata március 29-én. A verseny a lesencetomaji iskolában került megrendezésre, 9 csapat részvételével.

Először minden iskola képviselői bemutatták intézményüket, majd kezdetét vette a vetélkedő. A versenyszámok összeállítása a magyar tv. „Magyarország szeretlek” című vetélkedőjének mintájára készült.

Nagy megmérettetés volt ez számunkra, több óráig tartott a verseny. Minden feladat érdekes és tanulságos volt, szükségünk volt a tudásunkra. A végelszámolásnál a harmadik helyen végeztünk, csupán egy ponttal maradtunk el a második helyezett mögött.

Csapatunk tagjai: Sall Kata, Tar Kíra, Dajka Kevin, Kovács Janka

Köszönjük, hogy megmérettethettük magunkat és részt vehettünk a versenyen.

Kovács Janka és Dajka Kevin 8. osztályos tanulók

Úszásoktatás

A negyedik osztály a hagyományokhoz híven ebben a tanévben is úszásoktatáson vehetett részt. 5 alkalommal látogattunk el a keszthelyi Csik Ferenc tanuszdába. Oktatónk Schneider Zsolt tanár úr volt.

Eredményesnek mondhatjuk ezt a kis tanfolyamot, hiszen mindenki sikerélményekkel gazdagodott.

Az úszás sok mindenre megtanított minket.

Megerősített bennünket, legyőztük félelmeinket és megtanultuk szeretni a vizet. Köszönjük!

Békássy Pál 4. osztály

Borászati előadás volt március 23-án az ábrahámhegyi kultúrházban

Ábrahámhegy Község Önkormányzata meghívta az érdeklődőket március 23-ra a községi kultúrházban tartandó szőlészeti és borászati előadásra, melynek témája „Az Olasz Rizling múltja, jelene és jövője a Badacsonyi borvidéken”, előadója pedig a Badacsonyi Borfálvak Hegyközsége elnöke Szőke Barna, házigazdája Gáspár József képviselő volt.

Az est folyamán lehetőség volt a szőlészet borászattal kapcsolatos új ismereteket szerezni, megbeszélni a tapasztalatokat. A borkedvelő közönség pedig meg is kóstolhatta, és véleményezhette is egymás borait.

HÍREK AZ ÓVODÁBÓL

"Itt az óra, itt az óra aki vitéz fel a lóra..."

Óvodásainkkal is megemlékeztünk az 1848 -as szabadságharc hőseire. Zászló festése, csákó hajtogatása a szabadságharc történetének elmesélése után, "Kossuth Lajos azt üzenté" és még nagyon sok énekkel, verssel táncsal ünnepelt a kis kokárdás sereg.

Nyuszi ül a fűben...

Az idén is megérkezett a nyuszi az oviba, egyenesen Rácz László és családjától. Köszönjük, hogy a kedves Jimmy nyuszt „kölcsonadták” egy kis simogatásra az ovisoknak. A tapsifüles az idén is hozott névre szóló kis meglepetést a gyerekeknek, amit nagy-nagy izgalommal kerestek meg. Jimmy nyuszi is kapott cserébe ajándékot, szép éneket, verset, és természetesen a finom rágcsálni való répa és saláta sem maradt el. Nagyon jól sikerült a húsvéti délelőtt.

Lubickolás a habokban

Ajkára a Vizikék-zöldikék óvodába járnak óvodásaink nagy lelkesedéssel az úszás alapjainak megszerzése érdekében. Játékos gyakorlatok segítségével, fegyelmezetten, kitartóan hajtják végre a gyerekek az oktató kéréseit, feladatait. A szülők is részt vehettek az utolsó foglalkozáson, ahol megnézhatték gyermekeik bátorságát, ügyességét. Az úszásoktatáson való részvételt támogatta Révfülöp önkormányzata, Horgász egyesület, RIVE. Köszönjük, hogy az idei évben is hozzájárultak az úszásoktatás megvalósulásához a gyerekek, szülők és pedagógusok örömeire.

**„Öröm ünnep ez a nap, virágszirmot bont a nap,
akácvirág, tulipán Téged köszönt Anyukám..."**

Május első vasárnapján az édesanyákat ünnepeltük. Az óvodában pénteken került sor az édesanyák köszöntésére. A feldíszített csoportszobában szerető gyermekeik egy szál virággal és az általuk készített ajándékkal bújttak anyukájuk ölébe és mondták el köszöntő verseiket, dalikat.

A könnyes szemű anyukák boldogan ölelték magukhoz a kicsiket, e meghitté varázsolt napon.

Hurrá kirándulunk!

Május 29-én Zánka Ifjúsági Centrumba kirándult az ovis csapat. A harci helikopterek, járművek nagyon tetszetek a gyerekeknek, igazán jól érezték magukat, hiszen fel is ülhetek a helikopterre.

Két napon is gyermeknap

Május 23-án „gyermeknapoztunk” a faluban. Mindenki nagyon örült a lovaglásnak, a focipályán való sportversenyeknek, valamint a játszótéren való önfeledt játéknak. A sportolás után a fagyizás sem maradt ki, köszönjük a Mészáros cukrászda gyereknapi ajándékát.

Május 31-én a kistérség által szervezett gyermeknapon is részt vettünk, nagyon jól érezték magukat az ovisok.

Vóková Bognár Ibolya

Elballagtunk az óvodából

2006-ban igazán „jó évjárat” volt Ábrahámhegyen. No, nem a szőlő-és bortermelők sikereire gondolok. Csakúgy, mint az idei évben, a gólya akkortájt is háromszor látogatott el hozzánk: két szép fiúcskát és egy kislányt hozott, akik bizony mostanra szépen felcseperedtek. Nekünk, szülőknél- bármennyire is hihetetlen,- el kell fogadnunk, hogy bizony azóta eltelt 6 év. A kisbabákból, a síró- rívó kis ovisokból okos nagycsoportosok lettek. Június 3-án elballagtak az óvodából a mi picikéink. Jutka néni, Ibolya néni, Marika néni és Erzsi néni szeretettel és türelemmel nevelgették, tanítgatták őket. A gyerekek pontosan számon tartották, hogy melyik nap ki érkezik hozzájuk. Erika néni hittanra, Csilla néni táncra, Szandra néni szépen, tisztán beszélni tanította őket. A sok- sok mese, vers, ének és mondóka; a simogatás, a babusgatás, és persze néha a határozott fegyelmezés is mind hozzájárult ahhoz, hogy megérjenek az iskolára, hogy képesek legyenek a tanulással, a leckeírással, a mindennapi feladatokkal megbirkózni.

Az ünnepi műsor előtt Ibolya óvó néni köszöntötte a szülőket és a vendégeket. Elmondta, hogy az idén a

gyerekek állították össze a műsort, ők választották ki a kedvenc verseiket, mondókáikat, dalaikat.

Ezután a kicsik műsora következett, majd a nagyobb gyerekek előadásában gyönyörködhettünk. Versek, énekek, dalos játékok, tánc, mesejáték- szinte hihetetlen, hogy mennyi mindent tudnak már! Csodaszép, színvonalas- igazi „gálaműsort” láthattunk.

A ballagás most rendkívüli volt, hiszen a nagycsoportosokkal együtt Erzsi néni is elballagott. A szülők és gyerekek nevében Török Péterné, Marika szívhez szóló búcsúbeszédet mondott, majd Németh Lászlóné, Györgyi köszönte meg az óvó nénik, dadus nénik és „táncos” Csilla néni munkáját.

Virágcsokrok, köszönő szavak, könnyes szemek...

Ezúton is szeretném megköszönni az óvoda dolgozóinak mindazt, amit gyerekeinkért tettek. Köszönjük, hogy segítségünkre voltak s velünk együtt azért fáradoztak, hogy egyszer majd valamennyien megállják helyüket az életben és sikeres felnőttekké váljanak. Biztos vagyok benne, hogy apróságaink nem fogják elfelejteni a révfülöpi óvodát, ahol a kis tarisznyájukba a füzetben és ceruzán kívül oly sok mindent kaptak: láthatatlan kincseket, hiszen „ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan”.

Szabóné Berki Szilvia

Húsvéti kézműves foglalkozás a kultúrházban

Idén különösen hosszúra nyúlt a tél. A gyerekek és a felnőttek is nagyon várták már a madárcsicsergést, a fák virágzását, a meleget. Végre eljött a tavasz és annak legszebb ünnepe a húsvét. Szép hagyomány kultúrházunkban a húsvét előtti játszóház megszervezése.

Most sem volt ez másképp. Szilvia rengeteg ötlettel és eszközzel, Erzsébet főtt tojásokkal és a terem berendezésével készült. Várták a gyerekeket.

Össze is jött a csapat: gyerekek, anyukák, apukák, nagyszülők- és elkezdődött a jó hangulatú alkotás. Felsorolni is sok, hogy mennyi szép dolgot alkottak a

gyerekek, de azért megpróbálom. Sokféle nyuszi, csirke, bárány, katicabogár, lepke, madár, virág és gyönyörű festett tojások készültek. Kartonpapírból színes kis kosarakat is készítettek, amibe belerakták a kész műveket.

Az Önkormányzat húsvéti nyuszija egy-egy kis csoki nyuszit hozott minden résztvevő gyermeknek, akik boldogan vitték haza a kincseiket. Kellemesen telt a délután, jó volt látni az örömtől csillogó gyermekszemeket, jó volt együtt lenni, együtt készülni az ünnepre.

Tompos Józsefné

Széll Lajos (1941 † 2002) Óragyűjteménye

10 évvel ezelőtt, a Nők a Balatonért Egyesület helyi csoportjának alakuló ülésén fogalmazódott meg bennünk, és egyik célkitűzésünk volt a település kulturális életének fellendítése. Az évek múlásával azonban rengeteg változás történt, szebbnél szebb kiállításokban gyönyörködhetünk folyamatosan kora tavasztól késő ősziig, melyet minden év húsvétjakor csoportunk által megrendezésre kerülő kiállítás nyitja.

Kiállításaink során, a környéken élő művészeket, kézműveseket, és egyszerű embereket - akik valamilyen érdekes hobbit űznek - szeretnénk bemutatni.

Széll Lajos is ilyen volt. Imádta az órákat, szabadidejében mindig azokkal foglalatzkodott. Sokan ismerték e hobbját, de gyűjteményét sajnos csak nagyon kevesen láthatták. Nagy örömünkre szolgált, hogy Széll Lajosné Rózsika néni, a felkérésünket elfogadta, és nagy szeretettel járult hozzá férje, mintegy 40 éves gyűjtő munkájából összeállított óra kiállításunkhoz, mely megnyitójára 2012. április 7-én került sor.

A kiállítást Szabó Józsefné Teri néni nyitotta meg.

Ez a kiállítás egyben egy kedves megemlékezés is volt. Megemlékezés Széll Lajosról, arról az emberről, aki Önkormányzati képviselő volt 1990-2002-ig, míg az élet zord törvényei el nem szólították közülünk.

Ki is volt Ő? 1941-ben Budapesten született. Még kisgyermek korában szülei leköltöztek Badacsonyörsre az anyai nagyszülőkhöz, majd Ábrahámhegyen építettek családi házat.

1956-ban már itt laktak az újonnan felépült családi házukba. Foglalkozása szobafestő mázoló volt. Első munkahelye a Balatonfüredi Hajógyár, majd a helyi, illetve összevont termelősövetkezet. A termelősövetkezet felbomlása után magánvállalkozóként dolgozott. 1964-ben kötött házasságot kedves feleségével, Rózsikával, majd házasságukból 2 szép gyermek született.

Ma is úgy emlékezünk vissza rá, mint akinek a munkájára a precíz és a pontosság volt a jellemző. Vallotta, hogy a pontosság a királyok erénye.

Szívesen dolgozott szeretett falujáért is. Mint települési feladatokért felelős képviselő éberem őrködött a község rendje és tisztasága felett. Szívügyének tekintette a háborús emlékmű elkészítését, melynek munkálatait irányította az első lépéstől az utolsóig.

Régi álma volt a Bökk-hegyi kilátó megépítése, de sajnos ennek megvalósulását már nem érthette meg. Mindig és mindenben segítőkész volt. Ha egy kiállítás előkészítése során véletlenül szöggel levertük a falat, első szóra jött és kijavította. De ott segédkezett a strandi sportnapokon, a községi falunapokon és egyéb rendezvényeken is.

Széll Lajos mindig nagy érdeklődést tanúsított a régiségek iránt. Munkája során sokfelé járt, sok mindent látott, tapasztalt. Így szeretett bele az órákba, melyeknek gyűjtése végül is kedves volt számára. Ez volt az Ő hobija, kedvenc időtöltése. A hobbi szabadidőben végzett pihenés, kikapcsolódást szolgáló tevékenység, melynek következménye lehet, hogy valaki alapos ismereteket, jártasságra és készségre, tudásra és tapasztalatra tesz szert. Célja az önmegvalósítás, vágyak kielétele, személyes célok megvalósítása.

Az órák fejlődését e gyűjteményen keresztül is megfigyelhettük. Az órák készítésénél felhasznált legelső anyagok: vas, réz, nemesfémek és a fa volt. Láthattunk itt egy 1644-ből való faszervezetű órát, melynek minden egyes darabja fából készült. Egy másik pedig nagy sikert arathatna a hölgyek körében, ugyanis számlapjának megfelelően kitartóan visszafelé jár. Drága darab a féldrágakövekkel díszített 250 éves kandeló óra. Akad, amelyiknek eredeti porcelán a számlapja, és olyan is, amelyik villannyal működik.

A kiállított órák közel 40 év gyűjtőmunkájának eredménye. Az első darabot, egy üveg söréért cserélte, s csupán egyetlen óráért volt hajlandó komolyabb összeget adni. A többi filléres emlék, vagy csak egyszerűen rátalált a gyűjtőre.

Szenvedélyéről környezete és tágabb környezete is tudott. Ezért nem volt véletlen, ha valaki órával a kezében állított be hozzája. Kapott órákat külföldi barátaitól is.

Több órát darabokban vagy rossz állapotban szerzett meg. Ezeket Ő maga hozta működőképes állapotba. A gyűjteményében megtalálható nagyszüleinek nászajándék vekkere és néhány vasúti váróteremből ismerős ketyegő is. Van, amelyik minden órában más dallamot zenél.

Hobbijáról így vallott: A szenvedély szele végigrohant a lelke-
men, sőt családomon, barátaimon és környezetemen is.

Vallotta, hogy az óra állapota egy kihívás, rendbe kell rakni. Minél rosszabb az állapota, annál nagyobb öröm működőképesé tenni. A felújítás varázsa igézte meg. Amikor a nagymamája kakukkos óráját az eredeti mintájára elkészítette, mert nagyon megtetszett neki, még a hideg is átfutott a hátán, eszébe jutottak a régi eltűnt korok és megjelentek a történelem elfelejtett pillanatai. Ekkor mondhatta, hogy ez is sikerült, gyönyörű lett.

Alkatrészekért képes volt elutazni a budapesti Ecséri piacra is. Büszke volt arra, hogy óráit maga javította. Elmondta, hogy amikor az óra minden darabja az asztalra került, akkor jön el a legélvezetesebb feladat, az összeszerelés. Felébreszteni az órát Csipke Rózsika álmából, és meghallani a fémes, üzemes hangot: a ketyegést, amiből szinte kihallatszik a köszönet, hogy a munkám gyümölcse elindul, már ki tudja hányadik, hosszú hányatott vagy jól megérdemelt csendes útján. Újabb és újabb darabok megszerzése, felújításának lehetősége és ennek öröme jelent az embernek nagyon sokat.

A közel 100 darabos gyűjteményből mindegy 80 db működőképes volt, a többi szerelésre várt, melyet az élet sajnos meg-
hiúsított.

Ezt a gyűjteményt először még életében 2001-ben a badacsonytomaji Általános Iskolában állították ki, és most itt Ábrahámhegyen láthattuk, ha nem is teljes egészében.

Bízunk abban, hogy az égiek karából féltőn figyelt bennünket, hogy ígéretünkhöz híven letöröltük-e a Nála nélkül halkabban járó órákat, felhúztuk-e elfáradt rugóikat és kicseréltük-e a kimerült elemeket. Mondhatjuk igen.

Köszönjük, hogy a gyűjtőmunkája eredményeiben most mi itt mindnyájan gyönyörködhettünk.

Iné. R.A.

Barsy Irma: Az óra pontos

Az óra jár. Nem késik, nem siet.
Egyforma percet oszt mindenkinek.
Egy könnyörtelen nagy fogaskerék
hajtja az Idő ősi ütemét.
Ha visszanezék: volt-e pillanat,
felelőtlenül eldobott, hanyag,
mit visszaszívnék, ha lehetne még -
ó, de sok mindent újra kezdenék!
Az óra jár, és pontosan ketyeg.
Mire használtam föl a perceket?
Jaj, hányszor nem feleltem rosszra: jót!
Tékoztam az örökkévalót...
Fut a perc. Nem jön vissza egy se már.
Az óra pontos...
S egyszer majd lejár.

HORGÁSZVERSENY AZ ÁBRAHÁMHEGYI STRANDON

Már hagyományosan, a Halászlé főző találkozó program keretén belül, Kovács József alpolgármester szervezésében és rendezésében horgászverseny is volt az ábrahámhegyi strand területén,.

Jelentkezni a helyszínen, reggel fél hétig lehetett.

A verseny ifjúsági és felnőtt kategóriában került megrendezésre, melynek végeredménye:

Ifjúsági kategóriában:

1. Kővári Dávid 31 dkg
2. Berzéki Olivér 9 dkg
3. Berzéki Barnabás 9 dkg

Felnőtt kategóriában:

1. Borzák Attila 3,36 kg
2. Molnár Márton 2,77 kg
3. Horváth Melánia 2,5 kg

Különleges klíma és fauna a Balaton felett

lisztes kankalin

Legyen szó festőről vagy poétáról, alig akad művész ebben az országban, akit ne igézett volna meg a magyar tenger. A különleges klíma, a páratlan panoráma, a flóra és a fauna sokszínűsége mind arra ösztönöztek, hogy a Balaton partvidékének egyes részeit nemzeti oltalomba vegyük.

Cholnoky Jenő a XIX. és a XX. század fordulóján a

Tihanyi-félszigetre tett javaslatot, s őt hamarosan mások is követték más helyszínekkel. Az így létrejött tájvédelmi körzetek területén végül az új évezred küszöbén alakult meg a Balaton-felvidéki Nemzeti Park. Az 1997-es döntéssel a magyar természetvédelem régi álma vált valóra: létrejött egy 57 019 hektáros, összefüggő, védett ökológiai rendszer.

A nemzeti park címernövénye a fokozottan védett lisztes kankalin, amely az igazgatóság megfigyelései szerint az idén minden eddiginél korábban, már április első napjaiban kivirágzott. Nem ez azonban a Balaton-felvidék egyetlen lágy szárú csodája. A számtalan érdekesség közül említést érdemel például a nagy gombafű, amely apró rózsaszínű virágokat hoz azokban a többé-kevésbé rendszeresen művelt talajú szőlőkben, gyümölcsösökben, ahol nem viszik túlzásba a gyomirtó szerek használatát.

De hiba lenne szó nélkül elmenni a nyirádi Sár-álló, hazánk egyik legfiatalabb védett természeti területének régóta elismert növénytakarásai mellett is.

Itt cseres-kocsányos tölgyesek, zsombékosok-láprétek, szőrfű gyepek és csarabosok, valamint nyírligetek váltják egymást.

Tájegységei közül nem egy a nemzetközi figyelmet sem nélkülözi.

A Kis-Balaton a vizes élőhelyek védelmét szolgáló Ramsari egyezmény is óvja.

A Tihanyi-félsziget pedig a kiemelkedő geológiai értékei és a területén zajló természetvédelmi munka elismeréseként 2003-ban Európa-diplomássá vált.

A nemzeti parkot részben lefedő, illetve azon túlnyúló Natura 2000-területek az európai jelentőségű élőhelyek, állat- és növényfajok megőrzésének lehetőségét hivatottak biztosítani.

Részben a nemzeti parkban található a Bakony-Balaton Geopark, amely az ott fellelhető földtani, természeti és kultúrtörténeti értékek bemutatását, jelentőségük tudatosítását tűzte ki célul.

A már említett Kis-Balaton és Tihany mellett vendégcsalogató a fokozottan védett Tapolcai-tavasbarlang, amely március végére újult meg. A Keszthelyi-hegység, a Tátika és a Kovácsi-hegy csoportja, amelyek olyan állatfajoknak adnak otthont, mint a láncos futrinka, a fekete harkály, a kis fakopáncs és a zöld küllő vagy a havasi cincér, a kék galamb és a nagy fülű denevér. Itthon egyedül a Szent György-hegyen él a cselling páfrány. Ám Badacsony és a Tapolcai-medence olyan madáritkaságokkal is büszkélkedhet, mint például a kövirigó, a Káli-medence pedig geológiai formáival, az egykori aktív vulkáni tevékenység hírmondóival csábít.

Nagy Áron írása a Magyar Nemzet 2012. május 03., csütörtöki számából

zöld küllő

Sziklakertet építettünk

Csoportunk lelkes kis csapata gyülekezett május 12-én a sportpálya mellett, hogy az ott már korábban elhelyezett hatalmas kövek mellé virágagyást varázsoljon.

Raktuk a kisebb köveket, szorgosan lapátoltuk a földet, majd a legvégén az általunk hozott sziklakerti növényekkel ültettük be az elkészült sziklakertet.

Jókat beszélgettünk, és jót mosolyogtunk azon, hogy a legvégén a Balatonra hasonlító forma kerekedett ki.

Mi más is lehetett volna, ha nem a Nők a Balatonért Egyesület tagjai építették volna.

Bízom benne, hogy a sziklakertünk egy újabb színfoltja lesz Ábrahámhegynek.

Itt szeretném megköszönni Polgármester Úr segítségét, hogy a föld és a kövek odaszállításában segítségünkre volt.

Illésné Rácz Andrea

A VÍZ VILÁGNAPJA Március 22.

A Nők a Balatonért Egyesület a Víz Világnapja alkalmából 2012. március 25-én, vasárnap, 22 Balaton parti helyszínen, VÍZ-NAPI BALCSY PARTY-ra invitálta - mi az ábrahámhegyi strandra - a családokat. Rendezvényünk elején megkoszorúztuk a Balatont, majd egy számozott kis vitorlást bocsájtottunk útjára a vízre. Gyermekeknek vízzel kapcsolatos játékokat szerveztünk, míg a felnőtteknek víztakarékossági tanácsokat adtunk, víz napi totóban mérhettük össze tudásunkat, majd kiszámítottuk az ökológiai lábnyomunkat.

Örömünkre Biczók József a Révfülöpi Általános Iskola hajómodellező szakkörének vezetője hozta el legszebb modelljeit bemutatásra és kipróbálásra.

Felesége, Iván Katalin a révfülöpi iskola pedagógusa minden hajómodell eredeti nagyságú hajójának történetével ismertette meg a hallgatóságot. Így tudhatták meg a jelenlévők, hogy milyen hajó volt a vikingek hajója, a Karolina nevű hajó, amely az első gőzműködtetésű magyar hajó volt, de megismerkedtek Kelén és Helka történetével is amely nevet szintén egyik modell viseli, sokat megtudtak a Keszthely nevű motoros hajóról is. A távirányítással működtetett hajómodellek működését a vízre is megcsodálhattuk.

De valószínűleg miről is szólt ez a nap.

Mindennapjaink egyik legtermészetesebb mozdulata, hogy kinyitjuk a csapot, megtöltjük poharunkat és egy jó kortyolunk az egészséges ivóvízből. De gondoltunk-e már arra, hogy vajon hány és hány embernek nem adatik meg ez a lehetőség; hogy embertársaink közül hányan nélkülözik a tiszta ivóvizet. Pedig a víz az emberiség egyik legfontosabb és egyben legnagyobb veszélynek kitett tápláléka. A mindennapokban azonban nem gondolunk arra, hogy elfogyhat, elapadhat ez a kincs. 1992-ben az ENSZ 47. közgyűlésén március 22-ét a Víz Világnapjának nyilvánították és 1994. óta világszerte próbálják felhívni a figyelmet vízkészletünk fontosságára.

Bár a Föld felszínének mintegy 70 százalékát víz borítja, tengerek és óceánok formájában, az összes vízkészletből csupán 2 százalékot tesznek ki az édesvizek. Ennek legnagyobb része (az összes édesvízkészlet 77 százaléka) a sarki jégtakarók és gleccserek jegébe fagyva, illetve felszín alatti rétegvíz és mélységi víz (az összes édesvízkészlet 21 százaléka) formájában van jelen. A folyóvizek, az édesvízi tavak, a talajvíz, illetve a légkörben található vízpára alkotja a fennmaradó részt.

A vízhiányos országok lakossága tanulmányok szerint 2025-re az ezredfordulás közel fél milliárdról 3 milliárdra nőhet. (Afrikát és Dél-Ázsiát érinti a probléma mindenekelőtt).

A sótalánítás lehet az ivóvíz előállítás egyik módja, a WWF azonban figyelmeztet az üzemekkel kapcsolatban fellépő problémákra. Számptalan országban okozó problémát a tiszta víz hiánya, a szárazság által sújtott területek nagysága egyre nő. A természeti katasztrófák következtében további embertömegek ellátását kell palackozott vízzel megoldani - gondoljunk csak a földrengésekre. A tiszta víz hiánya a katasztrófáktól függetlenül is - pl. az afrikai országokban - rendszeresen vezet járványok kialakulásához.

A Víz Világnapja magyar oldalán olvasható: A vízhiány az emberi biztonság három alaptényezőjét fenyegeti: az élelmiszer-termelést, a környezet egészségét, valamint a társadalmi és politikai stabilitást. A világ legkülönbözőbb részeiből származó bizonyítékok arra utalnak, hogy ezek a veszélyek reálisak. Szerencsére a vízháztartás fenntartható kezelése óriási lehetőségeket nyújt az élet minőségének javítása és a társadalom biztonsága szempontjából.

Ahhoz, hogy a jövőben is mindenkinek jusson tiszta ivóvíz, hogy megmaradassanak a folyók és tavak, erőfeszítéseket kell tennünk vizeink megóvásáért, állapotuk javításáért. Ezt célozza meg az Európai Unió Víz Keretirányelve, amely kimondja, hogy a tagállamokban 2015-ig jó állapotba kell hozni a felszíni és felszín alatti vizeket, és fenntarthatóvá kell tenni ezt a jó állapotot.

Környezetünk minősége rajtunk múlik. Amit ma teszünk, döntés a holnapról, mert hatással van a későbbi generációk életkörülményeire is. Ennek ellenére sokan nem gondolunk arra, hogy akár egyszerű apróságokkal, néhány berögződött mozdulat megváltoztatásával is hihetetlenül sokat tehetünk a körülöttünk lévő világ kímélése érdekében. Már most tennünk kell azért, hogy a jövő nemzedékei is élvezni tudják ezt a kincset. Ma kell ráirányítanunk a figyelmet a környezetvédelem, a vízbázisok védelme, a felelős, környezettudatos vízhasználat fontosságára.

A tagországok célja az volt, hogy felhívják a világ figyelmét: bolygónk édesvízkészlete nem kifogyhatatlan forrás.

Tisztaságának megőrzése érdekében jóval nagyobb figyelmet kell szentelnünk a környezetünk védelmére is. A víz jelenléte meghatározza mindennapi életünket, természetesnek vesszük, hogy a jó minőségű ivóvíz a kellő mennyiségben

mindig a rendelkezésünkre áll. Ennek következtében sokszor nem úgy viszonyulunk lételemünkhöz, mint ahogy azt megérdemelné. Gyakran pazaroljuk, nem vigyázunk környezetünkre, ezáltal felszíni és felszín alatti vizeinket szennyezzük. Sajnos beláthatatlan következményekkel járhat, ha rövidesen nem változtatunk ezen a magatartáson. Jelenünk és az eljövendő generációk sorsa többek között azon is múlik, hogy miképp gazdálkodunk a Földön meglévő vízkészleteinkkel, hogyan óvjuk és hasznosítjuk vizeinket. A hazai vizek állapota nem rossz, de nem is elég jó. Szerencsére már Magyarországon is egyre nagyobb gondot fordítunk a környezetvédelemre, számos településen szelektíven gyűjtik és szállítják el a hulladékot, illetve folyamatosan nő a csatornahálózatra rákötött ingatlanok száma is. A környezettudatos nevelésnek köszönhetően érezhetően változik a gyerek szemléletmódja, és vízzel kapcsolatos gondolkodása is.

Március 22-e jó alkalmat teremt arra, hogy végiggondoljuk, mit jelent számunkra a víz, mely nélkül nincs élet. Minden évben más-más jelmondat vezérli a Víz Világnapját, ami 2012-ben a következőképpen hangzik: „A világ szomjas, mert mi éhesek vagyunk”.

"Víz!

Se ízed nincs, se zamatod, nem lehet meghatározni téged, megízlelnék,
anélkül, hogy megismernének. Nem szükséges vagy az életben: maga az élet vagy." (Saint-Exupéry)

Belépési lehetőség a Nők a Balatonért Egyesületbe

MISSZIÓNK: A Nők a Balatonért Egyesület célja, hogy a Balaton környezeti, természeti és kulturális értékeit megőrizze, megvédje, környezettudatos magatartást alakítson ki az itt élő és a tavat szerető emberekben, elsősorban azokon a területeken, ahol a nők sajátos szerepük révén - a legtöbbet tehetik: tájékoztatók, akciók, programok szervezésével, kapcsolatok építésével a Balaton térségében, az országban és a határokon túl. Szeretettel várjuk tagjaink sorába, azokat a hölgyeket, akik a fenti célokkal azonosulni tudnak. Ismerje meg szervezetünket, csoportjainkat és az elnökséget; tájékozódjon tevékenységünkről, kiadványainkról személyesen vagy a honlapunkon keresztül (www.nabe.hu)

Konkrét teendők: érdemes áttekintenie „Alapszabályunkat”, ami tartalmazza a szervezeti felépítését és a tagok jogait és kötelezettségeit. Belépési nyilatkozatának kitöltésével, aláírásával, valamint az éves tagdíj (jelenleg 1200 Ft) befizetésével egyesületünk teljes jogú tagja lesz.

Szeretettel várjuk az ábrahámhegyi csoportba!

Illésné Rácz Andrea
csoportvezető

elérhetőségünk: email: racz_andrea@citromail.hu telefonszám: 06-70-235-1363

Bedobtuk a csalit - avagy halászlé főzés a strandon

Ha április, akkor indul a horgász szezon. Már alig vártuk, főleg egy ilyen hosszú jeges tél után. S ha már hal, akkor legyen merészen új ízű, pikáns, hiszen a tavasz a friss ízek évszaka. Így került az ábrahámhegyi „Jégmadár” Nyugdíjas Klub tagjainak fával fűtött bográcsába az úgynevezett „Regős halászlé” vagy „Korhely hallé”.

Előző nap délután nálunk gyülekeztünk és előkészítettük a halat.

Közben megbeszéltük a főzés menetét. Nagymama piros borától jókedvre „penderegtünk”, majd miután mindennel elkészültünk, lementünk a pici pincébe nagyot nótázni. „Urambátyám” és a „Ténsasszony” tánca is perdültek!

Sok vidám nótával búcsúztunk egymástól- s közben szépen lassan beesteledett.

Másnap reggel aztán nagy volt a sürgés-forgás a strandon a NABE és az Önkormányzat hagyományos rendezvényén. Készültek a finom halászlevek, rottyogott az étel a kondérokban. Egyesek gázzal nagy üstben, mások hagyományosan fával bográcsban főztek. A cél azonban mindenkinél azonos volt: a lehető legfinomabb halászlevet elkészíteni.

„Regős halászlénket” citrommal és tejszínnel ízesítettük, petrezselyemmel és citrom szeletkével díszítettük. Az érdeklődő vendégek próbáltak döntést hozni, hogy hol is egyenek. Reméljük, hogy aki minket választott - nem csalódott.

Köszönjük minden résztvevőnek és segítőnek, aki a rendezvény sikeréhez hozzájárult. Mi jól éreztük magunkat, reméljük jövőre sok más rendezvény mellett a halászléfőző találkozón is ott leszünk.

Szávai Gézáné

Szavalóverseny 2012. április 14.

**„Szállj költemény, szólj költemény, mindenkire külön-külön,
hogy élünk ám és van remény, van idő, csípjük csak fölön.”**

(József Attila)

Az ábrahámhegyi Kulturális Centrum a Magyar Költészet Hete alkalmából szavalóversenyt hirdetett óvodások, iskolások és felnőttek számára. 2012. április 14-én a kultúrházban elsősorban József Attilára emlékeztünk, de emlékeztünk minden költőre is, mert „ők azok, akik anyanyelvünk legszebb kifejezéseivel helyettünk is megfogalmazzák, amit mindannyian el szeretnénk mondani. Hiszen a versek nem mások, mint írások, tehát betűkből, szavakból, mondatokból állnak. A magyar versek pedig magyar szavakból, magyar mondatokból. Ám nem hétköznapi mondatok azok, nem mindennapi szavak, melyek a verseket versekké teszik. Különlegesen összefűzött szavak, csodálatos mondatok.

Tömörek, kifejezők, garat- csiklandozók, fülekben zengők”. Ezen a tavaszi napon kis létszámmal ugyan, de annál nagyobb lelkesedéssel szavalták el kedvenc verseiket a résztvevők.

Elsőként jelentkezett a versenyre Galler Boglárka, aki településünk rendezvényein rendszeresen szerepel, verset mond, akire ezért igazán büszkék lehetünk. Cukás István: Sün Balázs című verses meséjével és Romhányi József: Nyúl iskola című versével vidám hangulatot varázsolt a hallgatóság soraiba.

Borzák Berta, az egyetlen óvodás versenyzőnk Szűcs Imre: A katonák című versét szavalta. Testvére, Borzák Barnabás 2. osztályos tanuló, Ó Varró Dániel: Lecsöppenő Kecső Benő című versével csalt mosolyt az arcokra.

Főpróba

A Ki-Mit-Tud középdöntőjére készültek a nyugdíjas klub színjátszói. A tevékenységükről híres ábrahám nyugdíjasok főpróbáján vettünk részt, jó páran. A „nehezen mozdulókat” a Polgármesteri Hivatal kisbuszával Pacsi Jóska szállította.

Bóna Gézáné, Irénke neve már ismerősen cseng az ábrahámí füleknek. Utoljára a NABE által rendezett süteménykóstoló rendezvényen hallhattunk tőle a megunhatatlan Romhányi versekből.

Ezúttal ismét „kaptunk egy csokorral”: a „Villamoson”; az „Interjú a farkassal, aki állítólag megette Piroskát” valamint az „Egy szű végrendelete” című verseket. Higgyék el nekem, felejthetetlen élmény Őt hallgatni!

Anyukám, Berki Józsefné már 50 évvel ezelőtt is rendszeresen szerepelt, szavalt az ábrahám rendezvényeken. Kövessi Tanító Úr szárnyai alatt a színjátszók oszlopos tagja volt, és mostanában a Nyugdíjas Klubban sikeresen felébresztettük az erre irányuló tehetségét. Petőfi Sándor: Szeget szeggel című versét választotta, s nem csak egyszerűen elszavalta, de szinte eljátszotta.

Tóth Lukácsné Sárka tarsolyában sok éve lapulnak Heltai Jenő-versek. A „Modell” és a „Ballada a három patkánynak” című versekkel nem kis meglepetést okozott nekünk. Úgy szavalt, olyan természetességgel, mint egy színésznő, a közönség pedig jóízűen nevetett a humoros verseken.

A versenyzők jutalma egy- egy szép könyv és egy emléklap, a közönség pedig szerintem egy felejthetetlen délután volt.

József Attila születésnapjára emlékezve ezen a napon mi, ábrahámiai, vagy Ábrahámhegyhez valamilyen módon kötődő vendégeink együtt gyönyörködtünk a magyar költészet remek alkotásaiban, együtt neveltünk, együtt tapsoltunk és jól éreztük magunkat.

Köszönjük a versenyzőknek, köszönjük az érdeklődőknek, és köszönjük az Önkormányzatnak ezt a szép délutánt.

Bízom benne, hogy jövőre is méltóképpen megünnepelhetjük a Költészet Napját.

Szabóné Berki Szilvia

A Szilvi asszony tollából kipattanó jelenetben a 60- 70 évvel ezelőtti időkről emlékeztek meg a szereplők.

Felelevenítették az akkori kisdíjak életét.

Mondhatom, hogy minden résztvevő véleménye szerint hiteles tolmácsolásban volt részünk.

Meglepetésként Tóthné Sárka eltitkolt versmondó tehetségéből kaptunk ízelítőt, mely kimagaslóan szép és jó volt. Köszönjük neki, máskor is szívesen hallgatjuk.

No, és nem kis bátorságról tett tanúbizonyságot Berkiné Hoffmann Ilonka, aki a közönséget is bevonta a produkciójába és nagy sikerrel szórakoztatott bennünket.

Szerintem mindannyian nagyon jól éreztük magunkat a főpróbán, gratulálunk a szereplőknek és köszönjük, hogy Ábrahámhegy hírnevét öregbítik!

Mint azt később megtudtuk, sajnos a színjátszók a jelenetükkel nem jutottak be az országos döntőbe, viszont Ilonka igen!

Június 3-án, miközben ezeket a sorokat írom, érkezik a jó hír: Ilonkát Hévízen a vers- és prózamondó kategóriában kimagasló teljesítményéért arany fokozattal értékelték.

Gratulálunk neki, csak így tovább!

Úgy tartja a mondás, hogy azt a hamut, ami szunnyad, érdemes megpiszkálni, mert lám, szikrák pattanhatnak ki

belőle.

A Nyugdíjas Klub csapatának kell a vezető, hiszen „egyedül nem megy”. Szilvi asszony jó érzékkel tud hatni a szépkorúakra. Neki is köszönjük a sok munkát és további türelmet kívánunk.

Csik Józsefné

A „Jégmadár” Nyugdíjas Klub KI MIT TUD versenye

A március 17-én Veszprémben megrendezett területi elődöntő után bejutottunk a középdöntőbe, és támogatóink segítségével részt vehettünk a sármelléki megméretésen, és egy kettő napos hévízi programon. (Május 16-17.)

Nagyon jól éreztük magunkat ebben a két napban.

Reggeli után, délelőtt szabad program keretében fürödhettünk, sétálhattunk a gyönyörű belvárosban. 13 órakor a rendezők kirándulást szerveztek Cserszegtomajra, ahol megtekinthettünk egy régiség gyűjteményt. Láthattunk ott szebbnél szebb cserépkályhákat, hatalmas kemencét, traktort, a gazdaságban és az otthonokban használatos eszközöket, amit az ott élő Tóth család hosszú évek során gyűjtött össze az ország minden területéről.

Megcsodálhattuk a család tagjai által faragott életnagyságú faszobrokat, pl. Szent István és Gizella szobrát, érdekes volt a bölcsőben fekvő pólyás baba, még a takarója is finoman ki volt faragva.

A terület hátsó részén betekintést nyerhettünk a szépen kialakított biokertészetbe, a szőlőlugas közepén pedig egy 200 személyes bográcson akadt meg a szemünk, én még ilyen hatalmasat nem láttam! Gyönyörködhattunk az élénk táruló csodálatos tájban. Majd egy kis ízelítőt kaptunk a család munkájából is, ami a vendéglátáson kívül a különböző magvak sajtolásából áll - különféle olajokat készítenek, mák-dió-tökmag stb. Tóth Úr előadásában ismertette az olajok jótékony hatását, és az ízlésesen berendezett éttermében kaptunk egy kis kóstolót. Sokan vásároltunk is, én mákolajat vettem, ami csontritkulásra és az immunrendszer erősítésére kiváló.

A kirándulásból visszatérve elfogyasztottuk a finom vacsorát, majd buszokkal szállítottak bennünket a középdöntő színterére, a sármelléki művelődési házba, ahol az ország minden területéről úgy, mint Nógrád, és Hajdú-Bihar megyétől Baranya megyéig, sőt Szlovákiából is jöttek csoportok, és remek, színvonalas produkciókat mutattak be. Volt színjátás, versmondás, ének, népi

tánc, mesemondás. Óriási sikert aratott az ózdi Füredi házaspár éneke, tánca, fergeteges tapsot kaptak. Nagyon jó volt a Battonyaiak „Hófehérke és a hét törpe” című előadása, ügyesen megoldották a jelmezeiket is. A niklai Sárga Rózsa „Pletykás asszonyok” jelenete is nagy tapsot kapott. Csodálatos volt a budapesti táncgyűttes angolkeringője, spanyol tánca.; a csokonyavisontai népi táncosok, valamint versmondójuk is elnyerte a közönség illetve a zsűri elismerését. A versenyzők elmondása alapján nagyon sok csoport már vagy 5-10 éve működik, rajtuk látszott a magabiztosság, az összeszokottság.

Azért mi sem panaszkodhatunk, - csak két éve, hogy elkezdtünk működni, és színjátszással csupán egy éve kezdtünk foglalkozni. Kis műsorunkkal el tudtunk jutni a középdöntőig, én úgy gondolom számunkra ez nagy dicsőség. Nagyon sokan kiestek már az elődöntőben.

Igaz, mi már a döntőig nem jutottunk el, de egyik klubtársunk Berki Józsefné, Ilonka az „Arisztokrata kislány” monológiával bejutott a döntőbe, aminek mi nagyon örültünk, és drukkoltunk, szorítottunk neki, hogy valamilyen fokozatot tudjon elérni. A döntőre június 1-én, pénteken került sor. Ilonka valamikor fiatal lány korában mondta el a „monológot” utóljára, azóta emlékezett rá. Úgy mondta el mondókáját, oly fegyelmzetten, szépen, tisztán, hangosan, érthetően, korát meghazudtolva, a közönséget bevonva, ami a zsűrinek nagyon tetszett, hogy ezért csak tisztelet, és dicsőség illeti Őt.

Gratulálunk! **HAJRÁ ILONKA!!**

A vasárnapi eredményhirdetésen aztán izgulva vártuk, hogy mikor halljuk már a nevét. Bronz fokozat?... nem! Ezüst?... nem! Talán csak nem...? Arany?? Az elején még mindig nem halljuk a nevét, már azt hittük talán kifelejtették, és a 4. név elhangzása után kimondja a konferan-szié **BERKI JÓZSEFNÉ!!**

Ilonka meg csak ül, mondom neki: „Menjél már!! -„Jaj, engem hívnak?” Igen, igen!

Csak az arany érmeseket hívták színpadra! Még most is remeg a kezem, szívem, ahogy írom ezeket a sorokat, olyan jó érzés volt hallani, és látni a mi Ilonkákat a győztesek sorában, aki 2 000 versenyző közül bejutott a döntőbe, az **ARANYÉRMESÉK** közé.

Nem volt könnyű dolga a zsűrinek, értékelésük tükrözte a színvonalat. A vándorserleget a csokonyavisontai csoport nyerte el már második alkalommal, és ehhez még egy görögországi utazást, és egy budapesti Operaházi belépőt is kaptak.

A győztesek utazás, és szállás utalványokat kaptak, Ilonka egy belföldi szállás utalványt kapott, 20.000 Ft értékben.

Amíg a zsűri értékelt, addig Fábíán Péter ceremónia mester vicceivel, énekével szórakoztatta a nézőközönséget, felhívta a színpadra az embereket, akik vidáman táncoltak. Elmondani nem lehet, látni kellett volna, a boldog arcokat, vidámságot, felszabadultságot.

A 60-80 év közötti idős embereket, akik a mindennapok nehézségeivel küszködnek, ám most egy kis időre elfeledtek a korukról, bajaikról és példát mutattak a fiataloknak a magyar kultúra szellemében.

Végül a befejezés is nagyon megható volt, a díjak átadása után Kalló Zoltán hegedűművész Úr - aki a veszprémi zsűri egyik tagja volt, (a Petőfi Színházban a Marica grófnő című nagyoperettben Lajos cigányként láthattuk) - a gyönyörű hangon szóló hegedűjének kíséretében elénekeltük a Himnuszt, majd a „Megkötöm lovamat...” c. népdallal búcsúzott, és további sok sikert kívánt a résztvevőknek.

Ezután Fábíán Péter producer köszönte meg a versenyzőknek a felkészülést, a befektetett munkát, a kitartást, mindenkinek jó egészséget kívánt és így búcsúzott: szerezzünk egymásnak boldog perceket, jövőre veletek ugyanígy találkozunk, és egymás kezét megfogva, könnyekkel teli szemmel, elénekeltük azt a nótát, hogy „SZERESSÜK EGYMÁST GYEREKEK...”

Ez annyira megható volt számomra, és gondolom a résztvevők számára is egy felejthetetlen élmény volt. Boldog vagyok, hogy ott lehettem.

Ezúton szeretnénk köszönetünket kifejezni Szabóné Berki Szilvinek a felkészítő munkájáért, és hogy volt bátorsága benevezni bennünket erre a megmérettetésre, bízott bennünk!! És szereplésünkkel Ábrahámhegy hírnevét is továbbvittük. Köszönjük az Önkormányzat, Gáspár József képviselő úr és Végh Anna nyaralótulajdonos nyugdíjas társunk támogatását, hogy lehetőséget kaptunk a részvételre, mert bizony sok csoport anyagi gondok miatt nem tudott eljutni a rendezvényre. És nem utolsó sorban köszönjük Polgármester Úrnak, hogy idejéből áldozott ránk és feleségével együtt eljött utánunk Sármellékre, megtekintette produkciónkat, izgult értünk. Meglepett minket egy kedves ajándékkal, a szereplésünket egy „JÉGMADÁR NYUGDÍJAS KLUB” feliratú kerámia érmével jutalmazta. Köszönjük, jól esett! Még köszönjük Pacsi Jóskának is, hogy gondoskodott a kellékek, csomagok és a szereplők házhoz szállításáról.

Köszönet mindenért a „Jégmadár” Nyugdíjas Klub nevében:

Kandikó Ferenchné

Köszönet

Szeretnénk köszönetet mondani nyugdíjas társainknak, a szurkolótáboromnak, akik elkísértek Sármellékre, a döntőre. Szilvi lányomnak (a sűgőmnek), vőmnek, Lacinak, aki a szűnfalak mögött biztatott. Orsi lányomnak, valamint Rékának és Leventének, akik a közönség soraiban izgultak érttem.

Kandikóné Babának, Vodenyákné Valinak és Dr. Szilágyiné Ildikónak, hogy elkísértek az eredményhirdetésre.

Köszönöm mindenkinek a támogatást és a segítséget.

Köszönöm, hogy biztatok bennem.

Berki Józsefné

Felejthetetlen élmények a Petőfi színházban

Az idei színházi évad is tartogatott számunkra meglepetéseket. Szebbnél szebb díszletetek, kosztümök, kiváló művészek szórakoztattak bennünket. Bevallom, én hol a nevetéstől könnyeztem, hol a meghatottságtól.

Ebben az évben 17 fő rendelkezett színházbérlettel, akik két csoportban az önkormányzati kisbusszal utazhattak az előadásokra Veszprémbe. Láthattuk a székesfehérvári Vörösmarty Színház vendéjátékát, a Kabaré-t, Ullmann Mónikával a főszerepben. Jane Austin Értelme és érzelm című szűnművét Veszprémbe állították először Magyarországon szűnpadra. Ifjúkorom egyik kedves regénye elevenedett meg előttem, a vidéki Anglia arisztokrata világát kiválóan tárta elénk a rendező, Valló Péter, Kossuth- és Jászai - díjas, érdemes művész.

A Dashwood-lányok szerepében Kéry Kittyt, Trokán Annát és Bécsi Kamillát láthattuk.

A Choggai csetepaté az egyik nagy élményünk volt az idén. Oberfrank Pál (Isidoro, a jegyző szerepében) és Eperjes Károly, mint Fortunato, a halászmester óriási

alakításának lehattunk tanúi, miközben könnyesre nevetünk magunkat.

Az egész évadnak szinte a megkoronázása volt Kálmán Imre nagyoperettje, a három felvonásos Marica grófnő. Mind a három felvonás egy élőképpel indult, amikor a közönség kezdett érkezni, az élőkép már ott várta a szűnpadon. Én először azt hittem, hogy egy viaszbábut helyeztek a szűnpadra, de meglepődve tapasztaltam, hogy az élőkép megelevenedett, és Lajos, a néma cigányprímás lett belőle. Kalló Zoltán, az amatőr szűnész és profi cigányprímás néma szerepet alakított, egy szót sem szűlt a szűnpadon, „csak” játszott. A hegedűje beszűlt helyette érzésekről, vágyakról, szerelemről.

A szűnészek csodálatos ruhákban, gyönyörű díszletek között énekelték a közönség számára jól ismert dallamokat. Köszönjük, hogy az Önkormányzatnak, hogy rendelkezésünkre bocsátották a kisbuszt és szinte háztól házig szállítottak bennünket.

A következő évadra is lehet bérleteket rendelni, kérem, érdeklődjenek a könyvtárban. Szeretettel várok minden kedves érdeklődőt!

Szabóné Berki Szilvia

A LÉLEKNEK SZÁRNYÁN, PÜNKÖSD ÜNNEPÉN

**„Fényedben élek,
teremtő égi Lélek.
Felfogni szent csodádat
nem tudhatom,
de áldlak megújult
életemmel.”**

Pünkösöd napján a Szentlélek leszállt erejével az apostolokra; és megkezdődött az egyház küldetése a világban. Maga Jézus készítette föl tanítványait erre a küldetésre azért, hogy feltámadása után többször megjelent nekik, és mennybemenele előtt pedig meghagyta, hogy ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem maradjanak együtt. És ők együtt maradtak, és Máriával együtt imádkoztak a cenákulumban (az utolsó vacsora termében).

A pünkösdi történetet Lukács evangélista őrizte meg számunkra az Apostolok Cselekedeteiről írt könyvében.

"Amikor pedig eljött pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szent Szellemmel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy ahogy a Szellem adta nekik, hogy szóljanak. Sok kegyes zsidó férfi tartózkodott akkor Jeruzsálemben azok közül, akik a Föld minden nemzete között éltek. Amikor a zúgás támadt, összefutott ez a sokaság, és nagy zavar keletkezett, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni." (ApCsel 2:1-6)

Minden pünkösöd alkalmával ezeket a kétezer éves szavakat halljuk a templomokban.

Bár az ünnep első, ránk maradt írásos említése a II. századból való, egészen biztos, hogy ünneplése olyan régi, mint maga az egyház. A középkorban a Szentlélek eljövételét jelző szélzúgás jelképezésére kürtöket és harsonákat fújtak, a tüzes nyelvek jelképeként égő kócot, rózsákat és ostyát hullattak a magasból, néhol pedig fehér galambokat eresztettek szét a templomokban. Az ősi szokások és pünkösöd jelképei a különböző népszokásokban ma is élnek.

A legismertebb pünkösdi népszokás az ügyességi próbákra való pünkösdi király választás, mely cím a következő pünkösdig, egy évig volt érvényes. Már a XVI században pünkösdi királyságnak nevezték az értéktelen, múló hatalmat.

Hogy jelentését mennyire komolyan vették, példa rá Ferenc József kiegyezés utáni megkoronázása, mely eredetileg pünkösöd hétfőre esett volna, de attól tartva, nehogy a király uralkodása is csak pünkösdi királyság legyen, pár nappal elhalasztották.

A pünkösdi csíksomlyói búcsú hagyománya 1567. pünkösdjére nyúlik vissza, amikor is János Zsigmond erdélyi fejedelem a határőr katolikus székelységet fegyverrel akarta az unitárius vallásra kényszeríteni, de az összegyűlt székelyek legyőzték a protestánsokat, megvédték katolikus hitüket.

Ennek a győzelemnek az emlékére kezdtek el a hívek a kegyhelyre járni, hogy együtt várják a Szentlélek eljövételét. Ma is több százezer hívó eljön ide a világ minden tájáról, többek között a csángók, a székelyek, és a nagy magyar család sok tagja, hogy együtt imádkozzanak a Szűz Anya pártfogásáért, aki ő maga is ott volt a tanítványokkal azon az első pünkösdön, és akinek oltalmába ajánlotta Szent István a magyar nemzetet.

Bakosné

A Kodály Zoltán emlékiállításról

Immáron harmadik éve örülhetünk az ábrahám kultúra házában nagy zeneszerzőink laudálásának: Zolo-ben Erkel Ferenc, 2011-ben Liszt Ferenc, most Kodály Zoltán és Bartók Béla tiszteletének. Az emlékiállításon Steiner György szobrainak, egyedi ötletes-különleges összeállítású alkotásainak, Józsa Bálint süvegkoronájának, Pintér István Pál aktuális, beszélő festményeinek, Somogyi Gábor tűzzománc életfás képének és a sok további munkának örülhetünk. Megkapó Kodály tökéletes alteregója Körönd néven. Életéről, nagy ívű munkálkodásáról tablókön, itthon és külföldön kapott elismeréseiről láthatunk dokumentumokat. Mindezeket - nem említettem sokakat, - meg kell nézni. A kiállítást a Psalmus Hungaricus és más felemelő dallamok mellett élvezhetjük, melyek világosítják értelmünket, tisztítják lelkünket.

A kiállítást tovább gazdagítják a korondi kerámiák, kézimunkák. A hangok, éneklés szerepét jó lenne sok iskolás gyermeknek is bemutatni. Tanulják meg, hogy Kodály-Bartók törzséből nőttek, mint gyenge ág - s ebben a dúsító-gazdagító népzenei-népművészeti közegben erősödjenek magyarrá.

Köszönettel a szervezőknek, Erzsikének és Varannai Gyula mesterdekoratőrnek.

-bebírók

Bernáth Aurél

festőművész

halálának 30. évfordulója

"A művészet sorsa a természettel való vita"- fogalmazta meg hitvallását Bernáth Aurél, aki harminc éve, 1982. március 13-án, 87 éves korában hunyt el Budapesten. Az érzékeny, intellektuális művész pályája elején kipróbálta a valóságtól elvonatkoztatott festészeti stílusokat, majd a valóság alapján való hangulat és tartalom megjelenítést, a nagybányai tradíciók eszközeit használva, a finom részletek és a kemény, határozott vonalak ellentétének alkalmazásával találta meg sajátos kifejezési módját.

A festő és grafikus. A XX. századi magyar festészet egyik jelentős alakja, a posztnagybányai festészet szellemi vezére, 1895. november 13-án született Marcaliban. Pályájának kezdetén Thorma János és Réti István voltak a mesterei. Öt évig Bécsben és Berlinben él. Itt alakítja ki az érzékelhető valóságtól erősen elvonatkoztatott festészeti stílusát, a leegyszerűsített, feldarabolt térelvet, a szimbólumok használatát.

1926-tól hazatelepedése után csatlakozott a budapesti Gresham kávéházban találkozó művészek csoportjához, akik a nagybányai eszmék szerint; a természet és a benne élő ember érzelmi és formai kapcsolatának festői megragadására törekedtek.

Bernáth Aurél festészetében is újra a felszínre törnek a nagybányai tradíciók. Festményeinek elsődleges célja a gondolat, érzelem, hangulat kifejezése. Határozott szerkezetű és térberendezésű festményein ünnepélyes hangot üt meg, de egyúttal tartózkodó líra is árad belőlük. Meditatív és fanyar lírával átszőtt tájképek, megdöbbenő erejű portrék születnek. Korai művei bársonyos felületű pasztellek, majd a 30-as évektől készülnek tüzes színű olajfestményei. A 40-es évek derekától ismét műveli a pasztelltechnikát, képeit az otthon melege, meghitt légköre inspirálja. Olajképei ez időben főleg balatoni és budapesti tájképek, illetve állami megbízásra készült életképek. 1940-től nyaranta a Balaton vidékén dolgozott, Ábrahámhegyen házat is vett. Olaszországban, Franciaországban, valamint Angliában és Hollandiában is járt tanulmányúton. Képein a valóságélmények erőteljes hangulati töltéssel, szinte látomásszerűen jelennek meg, a sajátos kolorit sárga, kék és dohánybarna színek mellett, jellemzőjük egyfajta filozofikus, meditatív szemléletmód is.

1950-től monumentális kompozíciókat, sokalakos faliképeket is alkot. Ezek díszítik például, az Erkel Színház az MTA Régészeti Intézetét és a képviselői irodaház is. A *Szentivánéji álom* és *Az ember tragédiája*, faliképeit, amelyek az Operaház nézőtéri büfé két szemközti falát díszítik, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal 2009-ben nyilvánította védetté.

A kiváló írói adottságokkal is rendelkező festőművészenek elbeszélései jelentek meg a Nyugatban és a Magyar Írók Szövetségének folyóiratában, a Csillagban. 1948-49-ben szerkesztésében jelenik meg a Magyar Művészet c. folyóirat Számos esszéjét többkötetes visszaemlékezései követték. 1945-től csaknem négy évtizeden keresztül művész-pedagógusi tevékenységet folytat a Képzőművészeti Főiskola tanáraként, jelentős festőegyénségeket, mint például Csernus Tibor, Lakner László, Konok Tamás, Udvardi Erzsébet nevelve.

Munkásságát a Szinyei Társaság nagydíjával (1929), Munkácsy-díjjal (1950), Érdemes Művész (1952), Kiváló Művész (1964) címmel, és két alkalommal is Kossuth-díjjal jutalmazták (1948, és 1970).

1995-ben Bernáth Aurél Társaság néven Budapesten művészeti egyesület alakult emlékének ápolása, tanítványainak összefogása és kiállítások rendezése céljából.

Információk az art.hu honlapról

Bakosné

HOMMAGE 'A KODÁLY ZOLTÁN

(Megemlékezés a Mester születésének 130. évfordulóján)

- interjú a rendezővel Varannai Gyulával

Az előző évek **hagyományteremtő** törekvéseinek sikerén felbuzdulva a magyar zenetörténet újabb rangos jubileumának megünneplését iktathatta programba **Ábrahámhegy önkormányzata**.

Kétségtelen tény, hogy a múlt esztendők nyári szezonjában már másorra tűzött Szent-Györgyi - Simándy - Erkel és Liszt Ferenc évfordulók emlékkiállításai, és ezek megnyitó hangversenyei **a legszebb reményekre jogosíthatták a döntéshozó képviselő testületet**.

Merthogy a tiszteletre méltó elhatározás 'aranyfedezeteként' ezúttal is **számíthattunk** a felkért közreműködők készséges **hajlandóságára** és mind előadói mind képzőművészi **kvalitásaira**.

Másfelől **KODÁLY ZOLTÁN** születésének **130. jubileumi esztendeje**, és korszakos jelentőségű életműve alapkövetelményként tárta elénk az alkalomhoz méltó színvonal szavatolását.

Tetézte mindezt az a spontán gondolatfelvetés, miszerint istenigazából az tenné emlékezetessé Ábrahámhegy ünnepi vállalkozását, ha a Kodály-hagyaték gondozója, **Kodályné Péczely Sarolta asszony** felkérésünkre megtisztelné jelenlétével rendezvényünket úgy is, mint **az esemény fővédnöke** és a megnyitó **díszvendége**.

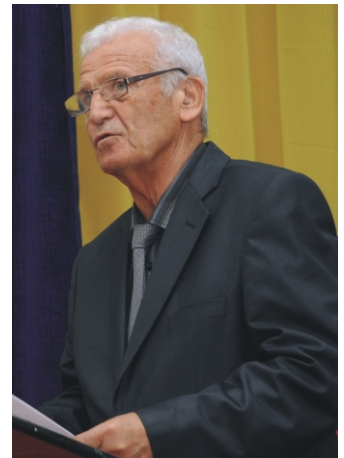
Legnagyobb örömeinkre **Kodályné édesanyjával együtt** a teltházás nézőtér első sorából élvezhette a megnyitó méltató beszédeit, és a nagy gonddal összeválogatott ének- és zeneszámokat **KODÁLY MESTER** vokális és hangszeres **műveinek tárházából**.

Vella Zsolt polgármester köszöntő szavai nyomán a hallgatóság szeretete jeléül vastappsal ünnepelte rangos vendégünket, aki szívvel-lélekkel együtt élt a műsor minden rezdülésével, amit híven tükröz az **az áradó jókedély**, melyet riportképünk illusztrál.

De tartsunk sorrendet, merthogy felvezetésként polgármesterünk egyenként és név szerint méltatta a kiállító képzőművészeket, majd **Dr. Zalatnay Ottó** örvendeztette meg a jelenlévőket a tőle sok esztendeje megszokott, nagy tárgyi tudást sugárzó ünnepi beszédével. Ezt követően **Dr. Bóna Endre** osztotta meg személyes élményeit egy Kodály emlékérem születésének epizódjával.

Természetesen az ünnepség súlypontját a Kodály-műveket előadó hangszeres- és énekművészek képviselték a mindannyiuk zenei háttérét biztosító **Kapi-Horváth Ferenc karnagy úr** zongora-kíséretével, aki valamennyi zeneszámot a helyszínhez adaptálva hangszerelte is.

Méltó társa volt ebben **Molnár Balázs fuvolaművész**, koncertmester, aki többek közt a Kállai kettős briliáns előadásával, valamint a szóló énekesek társ-kísérőjeként mutatkozott be.

Ezúttal is kimagasló énekesi és színművészi, sőt dramaturgkénti teljesítménnyel rukkolt elő **Tóth János, Liszt-díjas operaénekes**, aki minden színpadi megjelenését **színházi élménnyé fokozta**, lett-légyen az Kodály színpadi művei bariton szerepeinek egyike-másika vagy műdalai közül éppen a 'Farsang búcsúszavai' címet viselő.

Bájosak voltak a hölgyek, **Szepessy Beáta** bensőséges átéléssel intonált Kodály-dalaival és **Várkonyi Szilvia** dekoratív megjelenésű énekes-színészi előadásmódjával.

Ne feledkezzünk meg azonban az ünnepséget indító, valamint a balkonról közönség-hívogató 'fanfár' ifjú fúvós triójáról, **ifj. Simándy Józsefről** és társairól, a trombitás **Hódos Attiláról** és **Kovács Gergőről**, aki melleleg a rendező unokája egyben.

Fotó: Gál György

Végezetül az ünnepség méltó záróakkordjaként **Kodály Zoltánné** szólott az egybegyűltekhez, kiemelve a **Kodály-i életműnek zenepedagógiai hitvallását** a közös éneklés együvértartozást erősítő, közösségformáló erejéről.

Személyes epilógusként mindehhez csupán annyit tehetnénk hozzá, hogy **szeretnénk hinni** hagyományteremtő kezdeményezésünk jövőbeni **folytonosságában** jelesül: **nemzeti kultúránk nagyjai** mindenkori évfordulóinak az eddigiek során megszokott színvonalú **megünneplésével** akkor is, amikor a mi generációnk 'biológiai mandátuma' már lejár.....

Az interjút lejegyezte: Bakosné Tóth Erzsébet

A kiállító művészeket külön méltatjuk Vella Zsolt polgármester megnyitón elhangzott szavainak becsatolásával... (a szerk.)
Ábrahámhegy, 2012. június 3-án.

Pataki Ferenc festőművész kiállítása látható a Bernáth Aurél Galériában

*„A művészet szeretete szívből ered.
Egyfajta kommunikáció,
melyet minden ember át tud érezni,
és ha megfosztja tőle magát, sivár lesz az élete”*

Pataki Ferenc

Pataki Ferenc festőművész, mindenre fogékony és állandóan új utakat kereső alkotó. A főiskolán Kmetty János és Bernáth Aurél növendékeként 1966-ban diplomázott.

Romantikusan szélsőséges, egyszerre absztrakt és természetelvű, sajátosan különleges, egyéni stílusú piktúrát művel.

„Szinte válogatás nélkül fogadtam el az ihlet ajándékait, jó szívvel alárendelve így magam egy magasabb irányításnak, de sarkallva magam a teljesebb kifejezés felé.” - írja a művész egy tárlatára készült kiadvány beköszöntőjében.

Mestereiről, pályája indulásáról, irodalmi kötődéseiről így nyilatkozott a Tiszatáj művészeti és irodalmi folyóiratnak:

Tizennégy-tizenöt éves lehettem, a bátyám a budapesti Nemzeti Színháznál dolgozott díszletfestőként, s akkoriban kezdett komolyabban foglalkozni a művészetekkel. Engem is pártfogásába vett, képzőművészeti albumokat hozott.

Nagyon szerettem fűrni-faragni, ezért sokáig valamilyen gyakorlati szakma, például az asztaloság lebegett a szemem előtt. Szerencsére elég jól ment az iskola, ezért a továbbtanulás is számításba jött, később már mérnök szerettem volna lenni.

A családban a Pataki-ősök algyői gazdálkodók voltak. Apám csak azért lett iparos, mert gyerekkorában fejés közben a tehén olyan szerencsétlenül lépett a lábfejére, hogy eltört, és egész életében picit sántikált. Cipésmester lett, később édesanyám is megtanult tőle cipőfelsőrészt készíteni, és sokat segített neki. János bátyám először a piarista gimnáziumba járt. Sógorunk édesapja a budapesti Nemzeti Színház gazdasági igazgatója volt - maga is színészként kezdte -, s rengeteg művészbárátja volt. Ő vitte fel a bátyámat 16 éves korában a színház központi műtermébe ösztöndíjas díszletfestőnek. Szüleim nem is tudtak a tervről, rettenetesen fájt nekik, hogy Jancsika önállóan döntött. Ezután érthetően annak örültek volna, ha legalább én otthon maradok, és valamilyen szakmát választok.

De a Radnóti gimnáziumban, inkább a humán tantárgyak érdekelték. Másodikos koromban a bátyám javaslatára különbözeti vizsgát tettem, és felmentem a budapesti Képző- és Iparművészeti Gimnáziumba. A második osztályba vettek fel, Basilides Sándor lett a rajztanárom. Az egész művész-tanári kar kiváló volt, meghatározóvá vált az a csodálatos három év, amit ott töltöttem. Akkoriban létezett egy rendelet, amely kötelezővé tette, hogy az érettségit követően egy évig fizikai munkát kellett végezni, ezért először esti iskolásként lettem Kmetty János növendéke.

A Mester 1960-ban már 71 éves volt, s mivel a hangszálai betegek voltak, prófétai tömörséggel beszélt. Csak felemelte

a kezét, s azt mondta: "Keze, feje, lába!" Ebből tudtuk, hogy valami nem stimmel az arányrendszerrel. Míg Basilides Sándor Rudnay Gyula elsősorban erős festői mentalitást adott, Kmetty János alapvetően fontosnak tartotta a tökéletes rajztudást. Álló embert úgy kellett nála rajzolni, mint egy építményt: stabil alapjának kellett lenni, a részletek helyett a nagy tömegekre és a síkokra kellett figyelni. Egy év után, amikor be kellett mutatnunk a legsikerültebb munkáinkat, egy női aktot és egy női fejet választottam. Bernáth Aurél négyünket vett fel az osztályába: Forgó Margitot - ő később restaurátor lett - Ujházi Pétert, Végh Andrást és engem. Bernáth fiatal korában szorosan kapcsolódott az európai avantgárdhoz, de a nagybányai iskolának is óriási hatása volt művészetére. Csodálatos rátalálással természetelvű festészetet alakított ki. Ez a meghatározás tökéletesen fedi azt a törekvést, ami alatt az összes olyan ábrázolást értette, ami kicsit több mint a realizmus. A természetelvűségében benne van valami emelkedettebb a valóságnál. Volt növendékei ma is büszkék vagyunk arra, hogy Bernáth tanítványai lehetünk. Létre is hoztunk egy nevével fémjelzett társaságot.

Sohasem éreztük, hogy erőszakosan arra törekedett volna, hogy az ő útját járjuk. Rendkívüli módszerrel tanított bennünket. Bejött az Epreskert műtermünkbe, és nagyon sokáig nézett egy-egy képet. Alig vártuk, hogy mondjon valamit. Nála a korrektúra sohasem direkt hibajavítás volt. Általában egy hosszú történetet mesélt el a képeink kapcsán, majd egy frappáns anekdotával világította meg, hogy mi a hiba. Sokszor nem is esett le azonnal a tantusz, csak később, amikor megvitattuk, hogy mit is akart a meséjével mondani. Mi is átvettük az ő igényességét, és igyekeztünk maximumot kicsiholni magunkból.

A pályakezdéséről: 1966-ban szereztem diplomát, lehetett volna pályáznom hatod- és hetedévre is, de anyagilag lehetetlen helyzetben éltünk a feleséggel. Volt bennem egy fiatalos hév is, hogy mielőbb megkezdjem a saját utamat járni, és kialakítsak egy ideális művészpályát. A pályakezdő éveimben indult meg egyfajta kultúrpolitikai enyhülés, kezdtek beszivárogni a nyugati képzőművészetben élő irányzatok. Bernáth Aurél is gyakran hozott nekünk külföldi folyóiratokban megjelent írásokat galériákról, kiállításokról. Noha a főiskolán a rajztanári szakot is fel kellett vennünk, és nem esett volna nehezemre tanítani, nem éreztem igazi elhivatottságot a pedagógus pályához. Van Gogh mondását mondogattam: "Kutya leszek, de festő leszek." Inkább vállaltam a szegénységet is, hogy szabad lehessenek. Sokat segített a pályakezdésben a feleségem, akinek állása és havi fizetése volt. Szerencsére a Fiatal Művészek Stúdiójában hamar kaptam műtermet és ösztöndíjat.

Lassanként a képeimet is beküldhettem zsűrizni, s havonta legalább egyet mindig megvettek. Mellette fizikai munkától kezdve a legkülönbözőbb grafikai feladatokig mindent elvállaltam. A főiskolán megtanultam a sokszorosító grafikát, a maratási technikákat, s ezzel is foglalkoztam. Fokozatosan elindult a pályám, országos kiállításokra is beválogatták a képeimet. A harmadik év végére a fiatal művészek között nevet szereztem. Az 1968-as csehszlovák forradalom után az enyhülés jegyében cserekiállításokat rendeztek.

Cseh művészeket hoztak Budapestre, és magyarokat vittek Prágába. Én is bekerültem az első ilyen válogatásba.

Arról, hogy miért tért vissza szülővárosába: Megszületett Noémi, a kislányunk. Ezt az élet rendkívüli ajándékának tekintetem. Sokat küzdöttem, hogy előteremtsem mindazt, amire szüksége volt. Nehéz életünk volt akkoriban, albérletekben laktunk. A szép mátyásföldi albérletünkben az idős tulajdonos házaspár kikötötte, hogy csak addig maradhatunk, amíg gyermekünk nem születik. Így egy gyönyörű kertes villa emeletéről egy hatgyermekes család lakásába, egy parányi szobába kerültünk. A feleségem hamarosan várta következő gyermekünket. Már ötödéves koromban hazajöttem egyszer érdeklődni a tanácsnál, hogy milyen lehetőségeim lennének Szegeden. Az illetékes munkatárs, Radnóti Tamás nagyon kedvesen fogadott, de akkor már betöltötték a művészeti gimnázium tanári állásait, így nem tudott segíteni. Lakást sem tudtak adni. Azzal biztatott, hogy épül majd a belvárosban egy műteremház. Ha elkészül, ott talán kaphatnék egy lakást. Végül Magdika nővérem és a szüleim segítségével 1969 tavaszán költöztünk Szegedre.

Miután Szegedre kerültem, utána is vittem fel vonattal a képeimet a fővárosi tárlatokra. 1969 őszén két gyermekünkre való tekintettel kaptunk egy műteremlakást a belvárosban, az akkor felépült festők háza negyedik emeletén.

Sikereimet a „Bernáthi” természetelvűségnek is köszönhettem. Azokat a képeimet nagyon szerették, amelyek egy táj, egy figura expresszív vagy szürreális feldolgozásai voltak, s ezért emberszabásúbb piktúrának tartották. Közben grafikai munkákat, prospektusterveket, plakátterveket is készítettem.

**Pataki Ferenc Prima Díjas festőművész Kelet felé című kiállítása megtekinthető:
2012. július 1-től július 22-ig vasárnap, hétfő és kedd kivételével naponta 15-19 óráig.**

Bakosné

Benkő Viktor festőművész kiállítása nyílik a Bernáth Aurél Galériában július 29-én, mely augusztus 12-ig látható

A korántsem hétköznapi ember és művész bemutatása álljon itt a saját szavaival:

1950. május 21-én születtem Budapesten. Negyvenkét évig a Veres Pálné u. 8. számú, belvárosi bérház lakója voltam, ám a "világvárossá" vaduló főváros menekülésre készítetett. 1992-től élek Gödön, a Nap és a Duna állandó és igen jelentős támogatásával. Építész mérnök nem lettem, több mint egy évtizedig voltam tanár utoljára a máig szeretett Baár-Madas Református Gimnáziumban. Festő talán vagyok, por és hamu bizonyosan leszek.

Meghatározók művészetében az irodalmi élmények: a Bibliától Thomas Mann regényein át Hrabalig: Számomra az irodalom szentség. Egész kicsi korom óta szeretem a verseket, hihetetlen boldogságot jelent egy jó vers zenéjét és tartalmát átérezni. Mindig sokat olvastam, jó memóriámnak köszönhetően rögzültek és beépültek gondolkodásomba az irodalmi élmények. Amióta 1970-ben elolvastam a Hrabal Táncórák idősebbeknek és haladóknak című könyvét, azóta nagyon közel került hozzám írói világa. Az én munkáimban is megjelenik az a fajta játék, bukfcenc, szabad világlátás, csodálatos élet- és emberszeretet, a kis dolgok szeretete, ami Hrabalt, az élet szentjét, a "gyöngéd barbárt" annyira jellemzi. Biblia történetei is mély nyomokat hagytak bennem. Munka közben mindennap tapasztalom, hogy itt van a Teremtő. Egy jó művész, egy igazi, Úrhoz közeli alkotó - például Rembrandt - a munkáiban szinte párbeszédet folytatott a Jóistennel. Michelangelo és a többi nagy művész példája azt üzeni: csak el kell indítani az alkotást, utána már egy magasabb rendű erő segít.

Pataki Ferencre mindig is jellemző volt a kísérletező kedv. Az ő korosztálya volt az, amelyik a hatvanas-hetvenes években hosszú idő után újra találkozott a nonfiguratív irányzatokkal, s komoly hatást gyakorolt rájuk a pop-art is. Alkotásai között egyaránt megtalálhatók a figurális művek, illetve az elvontabb, geometrikus alkotások. Hozzánk az alföldi tájakat megörökítő munkáit hozta el, Kelet felé címmel.

Pályafutását a szegedi, vásárhelyi, békéscsabai tárlatok díjai, rangos kiállítótermekben megrendezett egyéni tárlatai, és a várostól kapott Szegedért Emlékérem fémjelzik. A Szegedi Vasutas Képzőművész Kör vezetőjeként meghívást kapott Dijonba, a Vasutasok Segélyezési Szövetsége megalakulásának 25. évfordulója alkalmából rendezett nemzetközi festészeti kiállításra, ahol Az utazás dimenziói, a Katedrális és A nagy torony című képeivel első díjat szerzett. 2008-ban munkásságáért Prima Díjjal tüntették ki, mely elismerést területi rendszerben, megyénként a magyar szellemi élet, a kultúra, a tudomány, a sport és a művészet legjobbjai kapnak.

A 80-as évek elején szép komótosan kibújtam a már-már kötelezővé vált "korszerű és modern" művészgyenruhából. Az európai festészetben "megjelentek az Új-vadak", így azután elkezdtem „Új-szelíd” képeket festeni. Ezt a tevékenységemet azóta is makacsul folytatom, és amíg a Jóisten engedi folytatni is szeretném. Állandó támogatóim: Milka kutya, Morzsa kutya és Bodza kutya. Munkámat segíti még tizen-négy hűséges, öreg játékmajom barátom is. Egyéni kiállításaim és nagyobb országos tárlatokon való részvételeim diszkrétan unalmas felsorolásától megóvnom Önöket.

Még egy vallomás:

“1956 őszén egy október végi napon az Irányi utca és Veres Pálné utca sarkán lévő közért előtti járdára színes krétákkal egy Kossuth - címert rajzoltam, az édesapámtól kapott kicsi műanyag jelvény alaposan felnagyított változatát. (Hat éves voltam, jó másfél hónapja már rajzolni nagyon szerető első osztályos a Cukor utcai iskolában.)

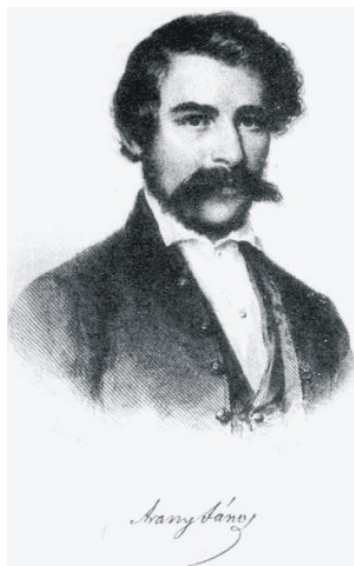
A kenyérért sorban álló emberek boldogan mosolyogtak, többen megsimogatták a fejemet, voltak akik megcsókolták az arcomat, egy kövérkés nénitől még csokit is kaptam, és egy botra támaszkodó öreg bácsi könnyezve integetett felém. Édesapámra néztem, Ő is mosolygott, a keze a vállamon nyugodott; és akkor ott, igen erősen éreztem, hogy az én édesapám nagyon büszke rám. Majdnem fél évszázad telt el azóta, kiállításaim voltak, festményeim vannak. De azt az 1956-os nagy sikeremet még csak megközelíteni sem tudtam ez idáig, s gyanítom nem is fogom ezután sem. És bár édesapám már nem e világban él, és édesanyám is újra átölelte már -, de azt az ötven évvel ezelőtti, boldog - büszke atyai mosolyát (az én nagy kitüntetésemet) örök kislányként, boldogan füttyörészve mindig és mindenhová magammal elviszem.”

Ugye mondtam, hogy nem hétköznapi!?.

És a művei sem azok !!!

Nézzék meg őket !!

195 éve született Arany János

1817. március 2-án, Nagyszalontán, (ma Románia) született, elszegényedett kismemesi szülei tizedik gyermekeként. A tíz gyerekből csak Ő, és Sára nővére érte meg a felnőttkort.

Az idősödő szülők nagy gondossággal nevelték a későn született fiúgyermeket. Mire iskolába került már tudott írni, olvasni, ismert bibliai történeteket. Férfikorára eredetiben olvassa a latin, görög, német, angol és francia irodalom remekait.

Sihederként ugyan egy rövid időre felcsapott vándorszínésznek, de lelkiismerete hazaszólija az eltartásra szoruló szülők mellé. Iskolai tanulmányai félbe maradnak, úgy tanul idővel, hogy maga is tanítványokat vállal. Községi segédjegyzőként fiatalon nősül, huszonnégy éves korára már családapa. Írói pályája Az elveszett alkotmány című vígeposzával indul, mellyel a Kisfaludy Társaság pályázati díját is megnyeri.

A szatirikus költeményben a nemesi pártok marakodásáról ugyanazon a kritikai hangon szólal meg, amely ekkor már harsányan felhangzik Petőfinél. 1847-ben a Toldi elbeszélő költeménye nemcsak húsz arany pályadíjat, és országos népszerűséget hoz, hanem Petőfi barátságát is.

Az 1848-as forradalom idején nemzetőrként szolgál Arad alatt a Szalontai századdal. A forradalom bukása után elveszítette

állását, Kossuth-bankóit, melyekbe ingóságait fektette, maga dobtta tűzbe. Egy ideig bujdosott, majd a Tisza család hívta meg nevelőnek Gesztre, majd ezután a nagykőrösi református gimnáziumban tanít.

1857-ben I Ferenc József császár és felesége Budára készül.

A magyar kormányzó hatóságok elsőnek Arany Jánost szólítják fel, hogy írjon hódoló verset, mely az ország hivatalos lapjában köszönti majd a császári párt. A felkérést elhárította, hallgatott. Hallgatott, de úgy érezte, mégis írnia kell. Csak éppen nem hódoló költeményt. Megírja a Walesi bárdok című „ó-angol” balladát. „Neved ki diccsel ejtené, nem él oly walesi bárd.” Természetesen ez a ballada nem jelenhetett meg a hivatalos lapban.

1858-tól akadémiai tag, a Kisfaludy Társaság igazgatója, a Szépirodalmi Figyelő szerkesztője, az akadémia titkára, főtítkára. Juliska lányának korai és hirtelen halála kiheverhetetlen csapást jelentett számára, hivatali teendői is lefoglalják. Szabadidejében Shakespeare-fordításokat készít; megírja a Bolond Istók második énekét; tervezi a Toldi-trilógia befejezését, és újra meg újra előveszi a Csaba királyfi hun mondai trilógiát, amely végül is töredék maradt. Csak első része, a Buda halála készült el egészen. Amikor hatvanévesen, sokféle betegségtől gyötörtén megszabadul a hivatali teendőitől, fellángol újra költői alkotóereje, következnek a kapcsos könyvbe jegyzett Őszikék lírai életképei, balladáit. Még megéri, hogy 1882-ben felállítják Petőfi szobrát, de néhány nappal később, október 22-én a legyengült szervezetű, hatvanöt éves költőt egy hűlés elviszi. Ugyanabban az évben, amikor nemzeti zenekultúránk meghatározó alakja Kodály Zoltán született.

Bakosné

Kalligárokutak

Ábrahámhegyen sétálgatva többször megakad a szemünk egy-egy szépen felújított kúton.

Ezek némelyikén a „Kalligárokut” felirat található.

Ezzel kapcsolatban találtam egy írást az interneten, melyet közzé teszek, hátha más számára is érdekes lehet (Az első képen látható kút Ábrahámhegyen a Szent István völgyi (Salföld felé vezető) úton található a kis híd felett.):

„Kalligárokut A. (Calligaro) csementárugyára Tapolca feliratú kútkávék ölelnek sok kutat a világ legszebb táján.

A felirat kiegészül még a gyártási évszámmal. Van műveltebb meg "csak" egyenes peremű, de ami a legérdekesebb, a kút három "mellékoldalán" egy-egy motívum látható.

Ezek a korsó, a virág vázában és a liba. A negyedik, a földal viseli a Kalligárokut szöveget.

Olyan is van, amelynek egy oldalára két motívumot tettek.

Ez a kővágóörsi.

Kalligárokúttal találkoztunk pl. a Csobáncon a kék jelzésű túraút mentén, ez a híres Várkút. Szépen meg van csinálva. Rajta kívül van másik is a Csobánc oldalában, de a SztGyörgy-hegyen kettőt is láttunk, ezen kívül Kisapátiban (Kisapátin), Szigligeten, Révfülöpon, Kővágóörsön, a Folly arborétum közelében (Örsi-h) és Ábrahámhegyen. Itt több is van. Valószínűleg a többségüket még csak ezután fogjuk felfedezni. 1915 és 41 közöttiek, az általunk ösmert legrégebbi az Örsi-hegy oldalában lévő, a legfiatalabb a szigligeti. Ez utóbbin új motívumok vannak és új felirat.: özw. Kaligárokut csement és műköves Tapolca 1941.

Ez a fotó a Folly arborétum közelében lévő kutat mutatja be, a következő kép a szigligeti kútról szól.

Azt mondhatnánk, na és akkor mi van? Ez semmi. Én mégis úgy gondolom, nem semmi. Az ember barangol hegy-völgyön falun át, résnyire nyitott szemmel, hogy aztán időnként kimereszthesse, amikor meglátja és ebből megtudja, hogy a kutakról ismert Kalligárokut A. úr 41-ben már nem élt, özvegye viszont a céget nem temette el, vitte tovább.

Amúgy ezek a kutak nagyon látványosak, (akár régi, lerongyolódott, akár felújított) némelyik működik is, és amennyiben melléjük telepszik (csücsül) a vándor és érti nyelvüket, igaz meséket hallhat. Vagy csak képzelődhet minderről, de ez már részletkérdés, a lényegi valóságban a kút, az ember, a táj és az idő tulajdonképpen egy és ugyanaz, süthet a nap, tombolhat a vihar, ember és kút mindig, mindenhol otthon van ebben a világban. Legfeljebb ebbe pusztul bele.”

(Forrás balatoniw: Bartos Zsuzsanna)

**"Az öreg kút csendesen adja vizét, így telik minden napja.
Áldott élet ez! Fontolgam: csak adni, adni minden napon.
Ilyen kúttá kellene lennem: Csak adni teljes életemben.
Csak adni? Terhet is jelenthet. Jó kút, nem érzed ezt a terhet?
Belenézek ... tükre rám ragyog: hiszen a forrás nem én vagyok,
Árad belém! Csak tovább adom, frissen, vidáman és szabadon!
Hadd éljek ilyen kút életet, osszak áldást és szeretetet."**

(A. Kleemann)

(Gyűjtötte: Fedőné Vodenýák Katalin)

Fotókiállítás Ábrahámhegyen, Bernáth Aurél Galéria 2012. augusztus 19. - szeptember 23.

Már februárban felkérés érkezett a Polgármester és a képviselő testület nevében a Fürdőegyesület elnökéhez a fenti időtartamra tervezett, „az Önök szervezésében két évente megrendezésre kerülő, 2012. évi művészeti kiállítás programjának megszervezésére, lebonyolítására”.

Én rögtön fotókiállításra gondoltam, meg is kerestem Deák Ferencné Balogh Andreát, aki már többször részt vett a csoportos kiállításunkon és most is örömmel vállalta felkérésünket. Kértem tőle egy rövid leírást eddigi tevékenységéről. Íme:

Deák Ferencné Balogh Andrea 1960. október 1-én született Tapolcán. Badacsonytomajon él, két gyermek édesanyja. Hobbyja a fényképezés, a természet értékeinek, szépségeinek megörökítése. Munkája mellett a helyi Badacsonyi újság amatőr fotója.

Az első önálló kiállításra - Udvardi Erzsébet festőművész indíttatására 2001. júniusában került sor az Egrý József Művelődési Házban. A tárlatot akkor megnyitó Faragó György fotóművész szerint egy nagyon szerény, nem tolakodó fotós fegyelmezett, mégis érzelmekkel teli egyéni képeit nézhatték meg a nézők. A felvételek bizonyítják az alkotó tehetségét, hibátlan látásmódját.

A badacsonytomaji kiállítást azóta számos egyéni és csoportos kiállítás követte, képei az országhatáron túlra is eljutottak már.

A kiállításokon kívül egyes fotók képeslapon is szerepelnek, ezenkívül alkotásai számos könyvben is megjelentek.

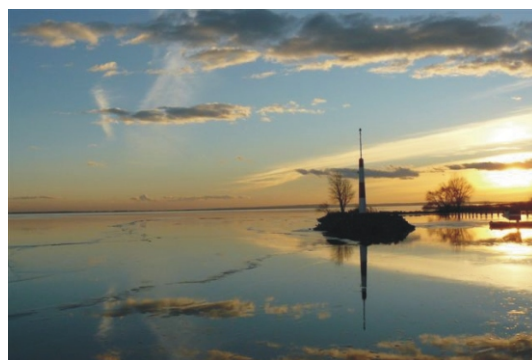
Kiállítások:

Ábrahámhegy (4) (2002; 2004; 2006; 2008) - csoportos
Badacsonytomaj (3) (2001; 2007; 2011) - egyéni
Balatonalmádi (2005) - csoportos
Budapest (4) (2003; 2004; 2005; 2012) - csoportos
Csabrendek (2010) - egyéni
Csopak (2002) - egyéni
Keszthely (2004) - csoportos
Monostorapáti (2002) - egyéni
Sümeg (2006) - csoportos
Tapolca (2003) - egyéni
Veszprém (2011) - egyéni
Czempin Lengyelország (2009)
Marcelháza Szlovákia (3) (2003; 2005; 2012)
Bátorkeszi Szlovákia (2005)
Balatonrendes (2011) - egyéni

Hogy ne csak fotók legyenek a kiállításon, felkértem Vastag Gábor, porcelán-kézművest, hogy hozza el alkotásait bemutatásra akár eladásra. Ő is örömmel köszönte a lehetőséget és elküldte családjuk „előéletének” leírását:

Vastagh Gáborné, Hilda, kézműves kerámiakészítő és
Vastagh Gábor, kézműves porcelánfestő

Herenden tanultunk a porcelángyár iskolájában: Gábor 1975-ben porcelán-festőként, Hilda 1980-ban porcelán-korongosként végzett.

Porcelán mintasztal

Herenden tanultunk a porcelángyár iskolájában: Gábor 1975-ben porcelán-festőként, Hilda 1980-ban porcelán-korongosként végzett.

1986-ban önállósítottuk magunkat Badacsonytomajon. Már az első évektől kezdődően részt vettünk kiállításokon:

Veszprémben több alkalommal csoportos kiállítóként. 1989-ben Kézműves Oklevéllel jutalmazták munkáinkat. Balatonfüreden a Jókay múzeumban is megmutathattuk termékeinket. Badacsonytomajon több alkalommal társkiállítóként, majd önálló kiállítóként Ábrahámhegyen.

A kétévente megrendezett környékbeli művészekkel közösen szerepelhettünk több alkalommal, de önálló kiállításra is meghívtak minket 2004-ben.

Itt figyelt fel ránk Ábrahámhegy testvérvárosa, Dobruska, ahol három alkalommal is volt önálló kiállításunk.

Bemutatóként a Budapesti Utazás kiállításon is részt vettünk két alkalommal.

Termékeink (használati és dísz tárgyaink) kis szériában saját mintákból és a megrendelő elképzelése alapján kézi festéssel készülnek.

Porcelán mintapalc

Tomaji templom
A Vastag-fió alkotása

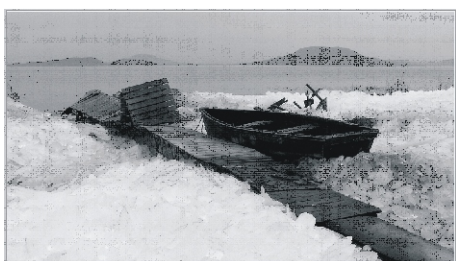
Közben újabb „hobby- fotós” jelentkezett, Vönöczky András, aki már szintén többször kiállított nagy sikerrel. Ha valaki nem ismerné, itt a tájékoztató:

Vönöczky András, Vönöczky Schenk Jakab, ornitológus unokája, a pécsi Tudományegyetem adjunktusa.

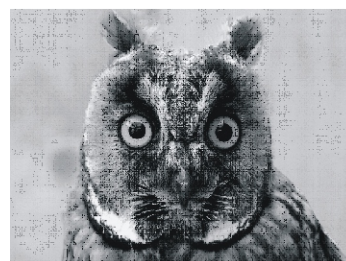
Pécsett él, de gyermekkorától Ábrahámhegyen nyaral (sőt, annak idején, még iskolába is járt Ábrahámhegyen).

Hobbija Ábrahámhegy szeretete, a környezetvédelem, a vitorlázás, a szőlőművelés (plusz a bor, pálinka) és a fotózás. Ennek legfőbb témája a Balaton és Ábrahámhegy a madarak, meg egyéb állatok és minden esemény.

Már több kiállításon vett részt 2002. óta. A nézőktől legtöbbször nagyon sok szavazatot kapott. Egyik nyertes képe a „Dr-Bubó”.

Az elfelejtett Balaton

Dr-Bubó

Augusztus 12-ig további fotósok is jelentkezhetnek az alábbi feltételekkel:

- 5-10 kép hozható
- A képek keretben, vagy egyéb rögzíthető állapotban fogadhatók.
- A képekhez az alkotó neve és a kép felirata szükséges

Jelentkezés:

Pattantyús-Á. Miklós, Fürdőegyesületi elnök

Tel: 1-375-0235 (otthon)

Mobil: 06-30-665 5128

E-mail: pattantyus.miklos@mfgi.hu

Gyűszűházavatás Ábrahámhegyen

GYŰSZŰ = általában harang alakú, hengeres tárgy, ujjnyi belső átmérővel, fémből, porcelánból, üvegből. Acélból találták ki már az ókorban, hogy a tű foka ne bökje az ujjhegyet, de ma már emléktárgy, ajándék is egyaránt. Nincs olyan ország a világon, ahol ne készülne legkülönösebb változatai; mesefigurák, várak, madarak, virágok, címerek, híres emberek, autók, vonatok, stb. Ezek mind megtekinthetők, a most megnyílt gyűszűházban, látványos, egyedi kivitelezésű tárlókban.

Ám ez a történet már jóval korábban kezdődik:

(A történetet helyenként tűzdelem Hornyák Róbertnélől „MAGDINAK” című írásából átvett idézetekkel.)

A 70-es évek végén többször nyaraltunk Ábrahámhegyen, s nagyon megszerettük a zegugos utcákat, dűlőket, a bor kóstoltató kedves ábrahámi embereket, a strandot, a Fagyöngyös sült kacsát, s a kerítések nélküli gyerekparadicsomot.

Így lettünk telektulajdonosok 1980-ban, valami „háeresz” (hrszt) számon, amit most Pinty utca 20-nak hívnak. Faházat akkor tilos volt építeni, így óriási munkába fogtunk, családi házat építettünk, a későbbi, nyugdíjas éveinkre gondolva.

Segítségünkre siettek sokan - a teljesség igénye nélkül felsorolva - Szalai Józsi, Berki Józsi, Szombathelyi Józsi, Rauk Józsi, Háromi Gabi, Horváth Imre Bácsi, Rácz Sanyi, sőt Rácz Papa, Hegyi Pisti, Hegyi Papa, Vodenyák Feri, Ács Jani, Tóth Sanyi, Pujcsek Pisti, kis Csekő, fuvarosok, építészek, földmérők, víz-és villanyszerelők, és ERZSIKE a Tüzépről. Sokat közületek, már csak a temetőben látogathatjuk.....

Gyorsan felépült a házunk, s mivel télen-nyáron működtethető lett, így évente több mint 100 napot tölthettünk itt, s ha lehetséges, még jobban megszerettük Ábrahámhegyet gyermekeinkkel együtt, akiket itt csapott meg először a szabadság, no meg a szerelem szele is. Ötvenedik születésnapomon a Hornyák Család kórusban zengte: *”Költöztetek Ábrahámba, ez a világ közepe, itt éljetez boldogságban, még vagy 120 évet!!!”* Így érthető, hogy 2004-ben végre megérdemelt nyugdíjas éveinket megkezdve, azonnal betanyáztunk a Pinty utcába, hogy végleg betelepedhessünk eddig csak hön áhított otthonunkba.

Ennyi bevezetés kellett a továbbiak megértéséhez:

Még mielőtt leköltöztünk volna, nejem Magdi kapott ajándékba 1-1 gyűszűt, Kínából, Iránból, Egyiptomból, Kanadából ... Nagyon jól mutattak a vitrinben, így fokozottan kezdett érdeklődni az „ujjraalók” iránt. Sikerült is néha egy-egy darabot kapnia, vagy vásárolnia, de az igazi lökést a Hornyák Évinek köszönheti, aki Londonból hazajövet egy 16db-os gyűszűházikóval lepte meg Őt.

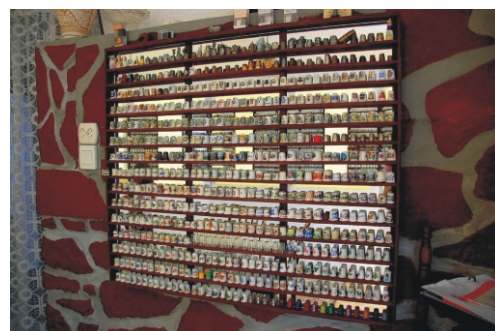
Ezzel kezdődött meg az igazi függőség, beindult a „gyűszűvadászat”. Rokonok, barátok, ismerősök, és ismeretlenek kapták az értesítést, hogy bármerre járnak, a széles nagyvilágban gyűszű nélkül haza se jöjjenek! Sokat besegítettek a gyűjtésbe az itt nyaraló külföldiek is, egy-egy gyűszűnyi pálinkáért.

Ahogy múltak az évek, egyre félelmetesebbé vált ez a szenvedély, már úgy nézett ki, hogy Csekő Jani nem győzi, és külön gyűszűpostást kell alkalmazni, mivel az a sok ember nem tud Ábrahámba utazni, csak nyáron, de addig mi lesz az ajándék gyűszűkkel?

Idézet H. R.né „MAGDINAK” c. írásából:

„ Szurkoltunk mi unos-untalan, hogy gyűszűszaporulatod, mely sokféle származék, s bárhonnét származék, száma szaporodjon, s ne legyen se szeri-se száma! Ki azt gondolná, hogy e gyűjtemény gyarlóság, gyatra gyékényen árult gyémánt, annak gyantába gyúrt gyenge testét a Gyehenna tüze gyújtsa!”

Egyszer csak, 2010 körül észrevettük, hogy már nincs egy négyzetcentiméternyi hely sem a nappali szobánk falain, de a beindított gyűszűáradat csak folytatódott tovább. Én meg csak terveztem és készítettem éjjel-nappal a legkülönfélébb tárlópolcokat, tükörrel, lelátóval, kárpitosszeggel, pucukával, egyedi kivitelben.

Álmomban már gyűszűből volt a sapka, az autó teteje, a söröspohár, a WC, az óvszer, és gyűszűből szólt a harangszó délben, s a kertben csak gyűszűvirágok nyíltak.

És mielőtt egy gyűszű alakú jurtaiba költöztünk volna a kertbe, megjött a nagy ötlet: Üvegezzük körbe a teraszt, és költöztessük ki azt a több ezer gyűszút tokostól a nappaliból, és legyen ott egy GYŰSZŰHÁZ. E döntés jó volt, mivel már a 3000. darabot érte el a gyűjtemény. Ezért 2012 május végén kerestünk egy üveg pezsgőt a pincében, és megkérdeztük a Polgármester urat, hogy ráér-e egy avatásra? Így szerdán, szolid, szakértő, szépre szomjazó, szokimondó, szájatató szomszédok és szenzációra éhes szűk körű társaság jelenlétében sikerült a pezsgőt odavágni a bejárathoz, és ezzel végérvényesen megnyílt a GYŰSZŰHÁZ, immáron a nyilvánosság előtt is.

A köszöntőt ismét Évától idézem:

„Akik most itt gyülekezünk szépre szomjazva, gyönyörűséges gyűjteményed ürügyén, melyet gyűrhetetlenül gyötrődő, gyötrelmes gyűjtőszeszvedéllyel sokszor gyorspostán gyarapítva, gyűjtöd, s gyűjtöttél. Akik most itt vagyunk szokimondó, szolid, bár szomjas szomszédaid, ünnepélyesen ünnepeljük az ünnepeltet ügybuzgó üdörivalgással, s szájatva szemléljük szünös-szüntelen szuggerálva gyarapodó, sziporkázó szortírozásodat.”

És hogy a plagizálás árnyékának a gyanúja se merülhessen fel a későbbiekben, a további, befejező sorok is a fenti szerző, ”MAGDINAK” című írásából idéztetnek:

„S mit kívánhatunk mást e szenvedélyes Szépasszonynak, ki széppérzéssel, szerelmes szerencsecsillagokat szórt Ábrahámhegy egére?

Az idelátogatók szívdobbanása ne szívdöglesztő, szívzaggató és szívet tépő, hanem szívmenlengető és szívverősítő legyen!

Annyi gyűszű gyűljön még, hogy e dülön új gyűszűház épüljék!
Éljen soká a Gyűszűk Asszonya!”

ÁBRAHÁMHEGY!!! SZERETLEK!!!

2012. május 30.

Mészáros József

JÚNIUS 4. A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA

„A nemzet élete a kultúrával azonos, nem a politikai történésekkel, melyek csak átfutnak fölötte, mint a szél.
A kultúra és a nemzet azonossága az a mindeneken felül álló erő,
mely ellen tehetetlenek a fegyverek, és mellyel szemben értelmüket veszítik a szögesdrótok.”

(Wass Albert)

A Magyar Országgyűlés 2010. évi törvénye a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről, a trianoni tragédiára emlékezve, június 4-ét a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánította. Az Országgyűlés a törvény elfogadásával kinyilvánította: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.

A törvénnyel a magyar politika több évtizedes adósságot törlesztett, mind a hazai, mind a határon túli magyarok felé.

Megteremtette a magyarság szellemi, lelki újraegyesítésének törvényi keretét, amelyet eddig egyetlen magyar kormány sem tett meg Trianon óta.

Megerősítette azt a láthatatlan köteléket, amely az anyaországi és annak határán kívülre szorult magyarok között mindig is létezett.

Az I. világháború értelmetlen, és mérhetetlen veszteségeket okozó pusztítása után, a Trianoni békediktátummal többek között a háborúból vesztesen kikerülő, a monarchia tagjaként a külügyeiben nem független Magyarország sorsáról is döntöttek a nagyhatalmak - az akkori politikai és gazdasági érdekeiknek megfelelően. Ennek következtében, a monarchia úgynevezett utódállamokra esett szét. Magyarország elveszítette területének kétharmadát, minden tíz lakosából pedig három került más állam fennhatósága alá.

Az 1938-ban és 1941-ben, az első és a második bécsi döntéssel az ország visszakapta elvesztett területeinek egyes részeit Csehszlovákiától és Romániától. A II. világháborúból Németország szövetségeseiként, vesztesként kikerülő Magyarország sorsáról a Párizsi békével ismét döntöttek. Lényegében újra visszaállították a trianoni határokat. Sőt Csehszlovákia még megkapott három Pozsony környéki falut. A békeszerződésekhez nem társultak kisebbségvédelmi jegyzékek.

A történelem kereke forog, a világ változik. Azok az új „nemzetállamok”, amelyek az igazságtalan trianoni diktátummal születtek, azóta jórészt felbomlottak. Részben a második világháború küszöbén, majd végleg a XX. század utolsó évtizedében. Volt, amelyik békekességben volt, amelyik háborúban. Csehszlovákia mára történelmi emlék, a volt Jugoszlávia területén pedig jelenleg hét ország osztozik. Ma már csak Ausztria és Románia létezik a Magyarország területéből részesülő államok közül, de Trianon következményei máig hatnak.

A határon túli magyarokat a mai napig gyakran emlékeztetik „idegen” mivoltukra. Gondoljunk csak a mindennapi életben őket ért megkülönböztető bánásmódra, a 2004. évi Magyarországi népszavazásra, vagy az utóbbi időkben a kettős állampolgárságú szlovákiai magyarokra.

Románia pedig a székelyföldet feldaraboló új közigazgatási átszervezést tervezi.

A magyarság fogalma, és államának területe nem fedik egymást, s vélhetően már soha nem is fogják. Nemzeti összetartozásunk anyanyelvünkben, érzéseinkben, világképünkben létezik.

Tény, hogy több millió magyar él határokon kívül.

Ugyanazt a nyelvet beszélik, mint Esztergomban vagy Vásárosnaményban. Szent István intelmeit ugyanúgy értik, mint a debreceniek, és ugyanazt jelenti nekik 1848, mint a pécsieknek. Sokféleségünkben is egyazon nemzethez tartozunk, közös értékekkel, közös történelemmel, közös irodalommal, s remélhetően közös jövővel is, attól függetlenül, hogy a határ melyik oldalán élünk.

Egy nép nemzeti hovatartozását jellemzik a nemzeti értékek, hogy ismerik, tisztelik, évszázadokon át megőrzik, és életvitelükben fenntartják elődeik hagyatékát.

Hozzájuk tartoznak, fontosak és értékesek az ezt magukénak vallók számára. Ugyanakkor mások számára szintén becsülendők, mert ez adja a világ sokszínűségét. Azt is meg kell értenünk, hogy a másik nép, a saját nemzettudatának ápolásával szintén a saját nemzeti értékeit őrzi. Ha egy nép, vagy népcsoport nemzettudatát kérdőjelezzük meg, még abból is ellenségeskedés kerekedhet, ami közös pont lehetne életünkben. Azt is tudomásul kell venni, és el kell fogadni, hogy vannak dolgok, amelyeket soha nem fogunk egy szemszögből látni. Legalábbis más lesz az érzelmi töltés. Például Trianon. Ha a kölcsönös tisztelet egyensúlya felborul, a közösségek szembekerülhetnek egymással. Nagyon veszélyes vizekre evez az, aki ezt az egyensúlyt tudatos rossz szándékkal, vagy csak ostobaságból megbontja, aki ezeknek a közösségeknek létjogát kétségbe vonja, támadja, vagy ellentéteket szít köztük.

Tény, hogy az egymás tiszteletét mellőző világlátásnak mindig vannak haszonélvezői. Tény, hogy Trianonnal kapcsolatban a mai napig keverednek a racionális és irracionális elképzelések a közgondolkodásban. Emiatt könnyen válhat politikai, vagy gazdasági érdekek játékszerévé és emiatt még békés, jóra való emberek is egymásnak feszülhetnek. Ehhez hozzájárul a nehéz gazdasági helyzet is, hiszen könnyen befolyásolható az, akinek nincs munkája, jövedelme, nem tudja a családját eltartani még akkor is, ha azt sem tudja, hogy melyik évben történt a Trianoni döntés.

Tény, hogy fontos ennek a korszaknak ismerete, józan kommunikációja. Csak így tudunk a magyarság lelki és kulturális egységének megtartásával, kiegyensúlyozott önképpel, normális nemzeti és közösségi kötődésekkel, de ugyanakkor mások identitásának, és érzéseinek tiszteletben tartásával együtt élni.

Bakosné

Vönöczky András: Bertha Bulcsú írásai (2.rész)

...a szőlőről, a nőről, a hordóról, a pincéről és a Balatonról

Hosszú téli estéken, távol a Balatontól, távol Ábrahám-tól, a pincémtől, a szőlőtől, jó elővenni Bertha Bulcsú novelláit. Ő szinte mindent megírt azon élményekből, melyet magam is oly sokszor átéltem és úgy gondolom Ábrahámhegyen, a Balatonon, a hegyi kis présházákban, sokan vannak, akik hasonló élményeket szereztek. A szőlőművelőnek az igazi újév akkor kezdődik, amikor a hegyoldalban elkezdenek csattogni a metszőollók. Hiába van január elseje, az csak egy dátum. De mikor kisüt a nap, és metszőollóval a kezembe beleállok az első sorba metszeni, akkor érzem, valóban itt van az új év. De ne szaladjunk előre, míg ez a várva várt nap eljön, addig sok minden történik. Ennek felelevenítésére inkább idézem Bertha Bulcsú: Hangulatok a tavaszikertben c. novellájának részleteit:

Hangulatok a tavaszi kertben

„Telente, amikor hóviharak pörgetik a pesti háztömböket, az ember a nyári kertbe vágyik. A dermesztő fagyok idején a kert és a nyár olyan, mint az álom. Valami nem létező. Illékony, mint a párák vagy a finomabb cigaretták füstje. A kerti gondok is súlyukat veszítik. Papírt és ceruzát vesz elő az ember, és tervezget. Oly semmiségnek látszik a műtrágya beszerzése, a fák és a szőlő tavaszi metszése, a permetezések. Képzletben az ember saját magát szinte lebegni látja a fák alatt és a szőlősorok között.

Ehhez az álmovízióhoz valamiféle ellenőrizhetetlen boldogságképzet is társul. A boldogságérzés akkor a legandalítóbb, ha a kert messze van. Távoli kertekkel csak a szívnek és a szellemnek van dolga. Az én kertem, hála isten, elég messze van.

De márciusban szétfoszlanak a téli álmok, kertlátomások, nekiütközünk a zord, sárba rogyadozó valóságnak.

Alkonyodik, amikor megérkezem a kertbe. Épp hogy szét tudok nézni, s máris rám borul a korai alkony. A látvány lehangoló.

Valamelyik téli vihar lecsavarta az öreg mandulafa vastagabbik ágát, s az a pince tetejére zuhant. Az olajfűz ágai tépetten, törötten lógnak a kerítésre. Amikor elültettük, bokornak véltük, s nagy fa lett belőle. Már nem az. A szőlőben diófaágak hevernek, a föld mindenütt, még a kerti út is összeturkálva. A vaddisznók alapos munkát végeztek, a virág-ágyásokból a holland tulipán, a krókusz és az írisz hagymáit is kitúrták. A csatorna meghajlott a hó súlya alatt, a betonjárda elrepedt.

Valamilyen állat, pele vagy madár nagy lyukat véselt a homlokzat gondosan gyalult, lakkozott deszkaborításába, és beköltözött mögéje.

Csüggedten bepakolok a házba, és tüzet rakok. Hiába dugdosom a fahasábokat a kályhába, egyre jobban fázom.

A házban bent rekedt a téli hideg, s a falak most kiadják magukból. Kint már melegebb van, mint bent a tető alatt.

Kedvetlenül eszem valamit, s a tűz rakosgatása közben némán kérdezgetem magamat: „Kell nekem ez a kert? Mire jó nekem ez az egész?”

„Éjjel háromkor felébredek. Érzem, hogy dermedten fekszem egy jeges veremben. De hol? Hol az ördögben vagyok? Körültapogatom a falat, végigcsúszik a kezem a gyékényen, villanyt gyújtok. Nézem a ferde mennyezetről alácsüngő pókhálókat, s lassan pszichikailag is azonosulok helyzetemmel. Eloltom a villanyt, és aludni próbálok. De nem tudok, mert fázik a fejem, a lábam, a lelkem. Korholom magamat némán: „Nem szégyenled magadat, te ember? Mi lenne veled a hadifogságban, internálótáborban a zord északon, ha veled is kivágatnának közben egy erdőt, mint Lengyel Józseffel? Mit csinálnál Alaszkában, ha kutatóként mászkálnál a folyók jegén? Mihez kezdenél őseMBER korodban, a tűz feltalálása előtt? Itt nincs hideg...”

„Dehogynincs, újra villanyt gyújtok és felkelek. Kihamuzok, papírt, gyújtózt, vékony fadarabkákat rakosgatok a kályhába, és elgyújtom. Néhány pillanat múlva már ropog a tűz, a kéménynek szerencsére jó huzatja van.

Először a kezemet melegítem meg a platni felett, aztán az arcomat. Már fél öt van. Kis lábaskában bort forralok a kályha tetején. Csak nyers bor, nincs benne cukor, sem szegfűszeg. Átöntöm egy pöttyös cserépbögrébe, és kortyolgotom. Átmelegít, s hirtelen úgy érzem, hogy elfogadható a helyzetem, szinte kellemes. Kinyitom a zsalugátert, már világosodik, a Balaton nagy víztükréről kék árnyak szakadnak fel, s beleolvadnak az ég aljába.”

„Kis fagy volt az éjszaka, dérfoltok fehérленek a fű tetején.

Részegítően jó, vastag, erős, avar- és földszagú a levegő.

Nagyokat szippantok belőle, és végigsétálok a kerten. A mandulafa csonkját le kell vágni és bekenni fasebkátránnyal, hogy el ne odvasodjon. Az olajfűzet majd visszavágjuk, úgysem fát, csak bokrot akartunk a kerítés mellé ültetni. Az este észre sem vettem, hogy már nyílik a krókusz, és egy sötétkék írisz is virágban áll. Ennek a hagymáit két éve hoztam Malmöből.

A vaddisznók a felét kipusztították, de ami megmaradt, az szép. A korai meggy bimbói is nyílani készülnek, már előfélérik ígéretes belsejük.

A szőlőben áttelelt a tyúkhúr, virágzik már. Lesz ezzel gond, ha idejében ki nem kapáljuk.”

„...Hat óra után nem sokkal csattogni kezd valahol egy metszőolló.”

Bizony sokszor nehéz a tavaszi indulás. Fárasztó munka után, fagyos hideg időben átvirrasztott éjszakák, egész napos metszéstől megdagadt fájó kézzel lassan már-már a munkahelyem kényelmes meleg irodájára gondolok! De mégis mennyi öröm adódik egyegy ilyen hétvégén, és mennyire hiányozna, ha nem volna. Ugyanebben a novellában Bertha Bulcsú zseniális felfedezést tesz, gyönyörűen megfogalmazza a nő és a szőlő közötti hasonlóságot. Férfitársaimnak emlékeztetőnek ebből is idézek, nehogy a sok szőlőművelés közben feledésbe menjen a lényeg:

„Rég tudom, hogy a kertészkedés, földhöz, fákhoz, önmagukban is szép lugassorokhoz kötődés az emberi rabszolgaság egyik formája. Hajdan, amikor szőlő, saját termésű bor, árnyat adó diófák, rigókat csalogató gyümölcsöskert után vágyakoztam, még nem tudtam, hogy a kert olyan, mint egy szép nő. Csak látszólag vigasztalód, szépségével mámorba ringató szerelmesed, megújulásra, új tettekre serkentő társad. Valójában egy nyűgös élőlény, aki színházba, utazni, társaságba vágyik, de legalább öltözködni akar, úszni, teniszezni, bridzselni és enni, inni, jó helyeken, drágán. Közben állandóan birizgálni kell a hajlatait, mert ha ebbe belefáradsz, azonnal odébbáll. A kert nem ugrik el, ha nagy testén felhagysz a matatással, de lompos lesz, kócos, lezüllött, s minden érzelem nélkül kiszolgált a szorgalmasabb szomszédság megjegyzéseinek.”

De a pince és a hordó is gyakori „főszereplője” a balatoni írásoknak. Egy alkalommal családotól utazik az író balatonszepezdi szőlőjébe. Autózás közben a boldogságról és a tökéletességről megy az eszmecsere.

Létezik-e valami, ami tökéletes? Az író szerint egy valami tökéletes a világon, ha elolvassuk a novelláját választ kapunk a feltett kérdésre.

Boldog boldogtalanság (részlet)

„Bernáth Gyula szeretett volna már megérkezni, de még jó negyedórányira volt a kertjétől, így képzeletben előreszaladt, kinyitotta a présház, majd a pince ajtaját is. Beleszimatolt a levegőbe, villanyt gyújtott.

A nemes penésszel borított boltozat alatt megpillantotta a hordókat. Képzeletben már ott járt a pincében, s ahogy a hordók szép ívben hajlított dongáin, a feszülő piros abroncsokon, a hordó gondosan megmunkált csínján, kerek fenekén, a pontosan záró akonaaajtón végigpillantott, hirtelen megérezte, hogy azért egy tökéletes tárgy, amit ember alkotott, biztosan létezik. Ez a tökéletes tárgy a hordó.

A tölgyfából készített, kimunkált boroshordó. Ez a faedény legalább ezeréves emberi lelemény, de lehet, hogy sokkal régebbi. Száz és száz éven át finomult, csiszolódtott, míg elnyerte a legcélszerűbb formát, a szükségszerű alakzatot és nyílásokat. Tovább már nem fejleszthető. Kísérleteztek ovális hordókkal is, de csak dísznek voltak alkalmasak, a használatban nem váltak be, mert nem lehetett azokat gurítani, mosáskor, szekérré emeléskor billegtetni.

A kör keresztmetszetű, a dongavégek felé keskenyedő hordóforma vált be, ez bírja legjobban a külső ütésekkel, ez mozgatható, emelhető a legkönnyebben, s a bor tárolására a formája miatt is a legalkalmasabb edény. Szüret után az alsó dongahajlatába leülepszik a seprő, így a tiszta bor könnyen lefejtethető róla.

Amikor negyedóra múlva valóban megérkezett a kertbe, és az ajtó kinyitása után ott állt a pincében, megsimogatta a hordóit.

Úgy találta, hogy nemcsak alkalmas faedények, hanem szépek is. Szinte szobrok, az évezredek népi iparművészet legszebb termékei közül valók. Maradandóságukkal, a tökéletes formák átörökítésével a régi korok teremtettségére emlékeztetnek.

Használhatóságukkal, nyugodt szépségükkel népeket és korokat kötnek össze. Simogatta a hordóit, és eszébe jutott, hogy már dongakorukban ismerte őket, mert a munkát sürgetve többször is benézett a tapolcai kádármester műhelyébe, s a félig megmunkált dongákat, melyekben a mester már bent látta a hordót, kézbe vette, megtapogatta.

A falba vert szöggről leemelte a hébert, aztán a csántérfára állva a nagyobbik hordóból teleszívta. A héberrel kiment a présház elé a teraszra.

Nézegette a bor színét, aztán az ujjá mellett sercegettetve teleengedett egy decis poharat.”

„Nem mondhatnám, hogy boldog vagyok, de elég jól érzem magam a bőrömben gondolta. Miért érzem jól? Talán mert tél van, és fagyott a föld. Vagy a lányom miatt, aki már a diófa alsó ágán lóg, mint egy majom. Vagy csak azért, mert eljöttem valahonnan, és megérkeztem valahová. Egy kertbe, ahonnan messzire látni.”

„A decis pohárból kiitta a maradék bort, aztán hirtelen elnevette magát.”

Érdemes elgondolkodni, van olyan tárgy, ami ezer éve óta nem változott lényegesen? Nem jut eszembe hasonló, pedig ránézésre milyen egyszerű. Tölgyfából készült dongák, abroncsokkal összehúзва, gyékénnyel tömítve, évtizedekig szolgálja a jó borosgazdát.

Pincében a „legfiatalabb” hordó is 30 éves, és szinte újnak néz ki. De őrzöm - az általam sajnos nem ismert - Vönöczky Schenk Jakab nagyapám egyik hordóját is.

Mikor készült, nem tudom, a hitelesítés dátuma 1938, űrtartalma 121,5 liter! Sok-sok évtizeddel ezelőtt, ha bort fejtettem, nagyanyám mindig azt mondta: ha lehet, tedd a 121 és felesbe, annak jó zamata van! A hordónak ma is jó az illata, a bornak jó a zamata! Elmúlt nyáron is ez segített, a hirtelen felmelegedett pincében „gyengélkedő” bort ez a hordó tette rendbe! A dongák több mint 70 év zamataát őrzik, és adják tovább évről évre! Néhai nagyapám hordója az ötödik nemzedéket szolgálja, melyre idén húsvétkor ükunokája rajzolt szép kis nyuszit. Milyen nagy idők! Meddig használhatom még?

Nem tudom, mert az öreg hordót már csak nagyapám emléke és nagyanyám messziről jövő szeretete tartja

Nem tudom, mert az öreg hordót már csak nagyapám emléke és nagyanyám messziről jövő szeretete tartja egybe.

No és a Balaton...?

Sokfelé jár az író, de gondolatban a Balaton mindig ott van. Az 1980-as években Svédországban járt egy írőküldöttséggel, ahol a magyar nyelv oktatását tanulmányozzák. Svédországban hoztak egy törvényt, melynek értelmében minden állampolgárnak joga van anyanyelvi oktatásra. Akkoriban körülbelül ötven nyelvet oktatnak az iskolákban, kínait például kétféle!

Mit is erről az író Malmö c. novellájában

„Svédországban a leszármazottakkal együtt állítólag tizenkétezer magyar él, de ennek valóságát nem tudtam ellenőrizni. Annyi biztos, hogy hetven magyar tanár vesz részt az alapfokú és főiskolai magyar anyanyelvű oktatásban, s ahogy hallottam, most kértek kölcsön Angliától tizenöt vagy húsz magyar tanárt, mert a hetven kevés. Svédországban sikeres kapitalizmus van, de a kisebbség számára biztosított demokrácia példaként szolgálhatna egyes szocialista országokban is.”

De hogy kerül ide a Balaton? Úgy, hogy a delegációt elviszik egy tengeri útra, és az író a vizet látva gondolatban már a Balatonon jár.

„És a tenger... Sok a hajó. Nagyok, még nagyobbak, egészen nagyok, és egészen picik. A malmői kikötőből és környékéről a vitorlások tucatjai indultak velünk együtt.

Mínusz egy fok volt. Ezek a svédek nem nyári emberek, mint mi. Kint, a szoros közepén, húsz kilométernyire a svéd partoktól is találkoztunk kis vitorlásokkal, melyek legfeljebb hatnyolc négyzetméternyi vásznat tudtak a szélbe feszíteni.

Nálunk ez elképzelhetetlen. Megjelenne a rendőrmotoros, igazoltatná, megbüntetné és megmentené. Ezeken a vizeken arra vitorlá-zik az örült hajós, amerre akar. Igaz, és nem mellékes körülmény: ért a hajóhoz, tud vitorlázni, és ismeri a tengert.”

Bizony már sok éve beléptünk az Európai unióba.

Tapasztaljuk ezt mindannyian, számos területen megtörtént a jogharmonizáció, mely nem minden esetben töltött el minket nagy boldogsággal. De a 1970-es években a Balatonra kitalált szigorú korlátozások nem változtak. Nálunk továbbra se lehet kis vitorlásokkal, csónakokkal nyílt vízre menni, vagy átkelni a Balatonon! Ha valakinek ilyen ötlete támad, a rendőrhatalóság hamar más belátásra bírja.

E tekintetben nem történt meg a jogharmonizáció, pedig az utóbbi évtizedben Balaton szinte minden szegletében viharjelző figyelmeztet a várható veszélyre, korábban ezek nem voltak. Nálunk csak hajnalig tartó rockfesztivál dübörgése juthat szabadon (és ingyen) a szembe lévő partra. És aki hajnalig ott mulat, (vagy a zaj miatt a másik parton nem alszik), annak másnap már nincs is kedve evezni, vitorlázni, így baj se érheti a vízen. Megállapítható, Bertha Bulcsú szavai, gondolatai ma is aktuálisak!

Az ujjá mellett sercegetve teleengedett egy decis poharat
Illusztráció: Bertha Bulcsú, Fehér Rozsda c. kötetből,
Würtz Ádám munkája

A gondolatokat 2012 tavaszán közreadta:
Vönöczky András Pécsről, illetve Ábrahámhegyről.

KÖNYVAJÁNLÓ

**Brigitte Hamann:
Erzsébet királyné**

„Ez az életrajz egy olyan asszonyról szól, aki nem volt hajlandó rangjához illően viselkedni.”

A császárné a legszebb asszony a világon” - írja gyámfia lelkes szavai alapján Széchenyi a naplójába, egy másik helyen pedig asszonyi angyalnak nevezi, aki a magyarság érdekeiért még felséges férjével is hajlandó szembeszállni. Ez a két dolog, a csodálatos szépség és az őszinte magyar-barátság magyarázza, miért volt I. Ferenc József szomorú sorsú feleségének mindig is kultusza Magyarországon. Brigitte Hamann, a jeles osztrák történész nem mindennapi feladatra vállalkozott, amikor e legendák övezte királyné életsorsának hiteles bemutatását tűzte ki céljául. Hamann nem idealizálja hősnőjét, nem csak az elragadtatás szavait ismeri, nem próbálja meg leplezni Erzsébet nehezen kezelhető tulajdonságait sem. Könyvéből megismerhetjük ezt az egész életében szabadságvágytól fűtött, az udvari etikett börtönében inkább csak vergődő asszonyt, hatalmas képzeletvilágáról árulkodó költészetét, tudásszomját, s egyszersmind képet kapunk a XIX. század második felének társasági (és társadalmi) életéről, szépségápolási és gyermeknevelési praktikáiról, politikai mozgalmairól, a Monarchia boldog békeéveiről, valamint Erzsébetnek a magyar kiegyezésben játszott valóban jelentős szerepéről. A kötet érdekes portrét rajzol egy nem mindennapi egyéniségről a gondtalan bajorországi gyermekkortól a

fényes bécsi napokon, a budai koronázás pompáján és a királyné nyugtalan világkóborlásain át egészen meggyilkolásáig.

**Lázár Ervin:
A Négyszögletű Kerek Erdő**

„...Lázár Ervin meséi engem arra tanítottak, hogy mindig van remény. Még akkor is, ha a kerek erdő négyszögletűre sikeredik. Mert nem az a fontos, hogy az erdő deformálódik, s a kerek négyszögletű lesz, hanem az, hogy mégiscsak létezik egy hely,

ahol nem számít, ha az ember kicsit elüt a megszokottól: például kék (miként Ló Szerafin), fenyőfa létére lépkedni tud (akár Nagy Zoárd), fékezhetetlen agyvelejű, szeleburdi, öreg vagy csak annyit tud mondani: „dömdödöm”. Az egész ifjúkoromat áthatotta ez a Lázár Ervin meséiből merített remény, hogy egyszer én is megtalálom majd ezt az erdőt (legyen akármilyen formája is), és végigbukfencezem az elejétől a végéig...” - írja Boldizsár Ildikó.

Lázár Ervin egyedülálló mesevilágot teremtett, nyelvi játékok és a kisember hétköznapi esendőségeiből formázta meg hőseit. Minden korosztálynak való. Aki megismeri 6 évesen, elő veszi amikor 10 lesz és 60 felett is talál benne felfedezni valót. Kár, hogy nem ismerik a világon mindenütt. A négyszögletű kerek erdő ugyanis lefordíthatatlan.

Szabóné Berki Szilvia könyvtáros

KERTÉSZKEDJÜNK!

Nagy örömmel és mérhetetlen szeretettel, alázattal köszöntöm a kertészkedők sokmillió táborában! Nekünk falun, - Ábrahámhegyen élőknek a ház körül légtér, vagyis a kert a második otthonunk. Hiszen tavasztól őszi szinte minden nap van mit megnéznünk, vizsgálunk: hogyan keltek ki az

aprómagos vetemények, mikor kell ritkítani, gyomlálni.

A kert tennivalóit folyamatosan figyelemmel kísérjük, együtt élünk vele. Egyáltalán nem azért csináljuk, hogy a nagyáruházak áruival versenyezzünk, hanem azért mert a vérünkben van a föld, - az anyaföld szeretete. És mivel van kertünk, örülünk, ha hasznosíthatjuk valamivel. Ezen ívül a mozgás, a kikapcsolódás idősebb korban különösen indokolt. Kimutathatóan stressz oldó hatása is van a szívvel-lélekkel végzett odaadó, hasznos munkának. Hihetetlennek tűnik, de ismerek olyan családokat, akik még ma is megtermelik az éves gyökérszükségletüket - ez régen természetes volt, itt Ábrahámhegyen is.

Sokan, különösen a fiatalok talán mi is ilyenek voltunk a ház körüli kert gondozását nem tekintik tennivalónak, az általában a háziasszony dolga. Árkus Józsefet, a néhai humoristát, a Ludas Matyi főszerkesztőjét, annakidején az édesapja Nagykanizsán, hátizsákban vitte ki a szőlőjükkbe, azért, hogy a gyerek szokja a kertet.

Az időjárás természetesen sokszor elveszi a legelszántabb kertész kedvét is. Így jártunk most, áprilisban, két esetben is. A gyümölcsfa virágzás idején, a kajszinál, a nektarin őszi-baracknál, valamint a termékenyülés időszakában is, hiszen a mínusz négy fokot képtelenek voltak a gyümölcskezedmények kibírni. Ezért aztán az idén legfeljebb mutatóban találkozhatunk fantasztikus ábrahámhegyi zamatukkal.

A szintén kényesebb, korai csemegeszőlőket is „kiegyelte” a fagy. A természet bőkezűsége következtében a mellékrügyekből előtörő hajtásból azért reménykedhetünk némi szüretben, ezeknél a fajtáknál is.

Rajkin szavaival élve: „valami van, csak nem az igazi”. Mire ezek a sorok a Hírmondóban megjelennek, már lesz, ezért tehát a nyári kertészeti tennivalókról kell hasznos informá-

ciókat írnom:

A zöldségkertészetben gyom nélkül illik gazdálkodni, vagyis a növényápolás a legszükségesebb.

Ez történhet talajlazítással, kapálással, ritkítással, és növényvédelmi permetezéssel. Félévszázados tapasztalatom, hogy ha több az eső, tehát párás, fülledt az idő, akkor támad a lisztharman, a szőlőben pedig jelentkezik a fürtperonoszpóra is. A zöldségek közül ilyen esetben a petrezselymet és a kobakosokat, uborkát, tököt feltétlenül kéntartalmú szerrel kell permetezni, megelőzőképpen. A gyümölcsfák közül azonban az őszibarack nem szimpatizál a réztartalmú szerekkel egyszerűen lehullik a levele.

Tehát, általánosságban, a többi fajjal együtt, réz nélküli gombaölő szerrel próbálkozunk. A szőlőben, ha nem különösebben esős az idő, észre sem vesszük a veszélyesebbnek tűnő lisztharmanot. A gondos gazda azonban nem sajnálja a szereket, felszívódó, vagy hagyományos szerrel folyamatosan permetez. Ez fontos amiatt is, mivel, úgy tű-

nik, hogy a boreladás már nem olyan probléma, mint korábban. A folyamatosan apadó terület, a gyengébb termés mint ha a piacot élénkítette volna. Háromszáz forint alatt, ritkán lehet jó borhoz jutni.

Elérkeztem egy nagy problémához: Többen megkértek, hogy feltétlenül írjak a vaddisznó kártételekről. Még egy-két éve csak télen jelentkeztek, feltúrva a gondosan épített kerítéseket, de ma már áprilisban, májusban is garázdálkodnak. Van, akinek a frissen telepített gyümölcsfáit, volt akinek a paprikapalántáit tették tönkre. Egyszerűen nincs előttük akadály, a lakott területeket is hűségesen látogatják. Valamit tenni kell! Az tény, hogy nagyon elszaporodtak. Úgy tudom egész évben - kivéve a kora tavaszi, februári időszakot lőhetők. Volna egy javaslatom: Itt Ábrahámhegyen, a körmici dűlőben telepedett le Varga László (Puki) mintegy hektárnyi területen. Ismereteim szerint Sopron környéki vadász volt. Tehát, mivel felőle jönnek a disznók, meg kellene kérni, és bízni ezzel a munkával.

Orbán István

Rendezvényterv

2012. évben az alábbi rendezvények kerülnek megrendezésre Ábrahámhegy Községben

Rendezvény megnevezése	Rendezvény időpontja 2012. évben	Rendezvény helye	Szervező
Mozdulj Balaton Kézműves foglalkozás	Június 23- Augusztus 18-ig minden szombaton	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Néptánc bemutató	Június 30.	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat Ábrahámhegy Kulturális Örökségéért Alapítvány
Bernáth Aurél tanítványainak kiállítása	Július 1-Július 22.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Strand buli	Július	Strand	Strandi vállalkozók
Dr. Nádori László emléverseny	Július 21. és vagy Július 28.	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Strand buli	Július	Strand	Strandi vállalkozók
Borverseny	Július 28.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Kiállítás Benkő Viktor	Július 29-től Augusztus 12.-ig	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Strand buli	Augusztus	Strand	Strandi vállalkozók
Bornapok	Augusztus 1.-től 5.-ig	Tűzoltó park, Sportpálya	Ábrahámhegy Község Önkormányzat, Hegyközség
Kiállítás	Augusztus 19.-től Szeptember 23-ig	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Strand buli	Augusztus 19.	Strand	Strandi vállalkozók
Tűzijáték és Ünnepség	Augusztus 19.	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Dobruska kiállítás	Október 5.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat Dobruska testvérváros
Szüreti felvonulás	Október 6.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Kirándulás	Október 20.	Pálos Kolostor Rom	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Október 23-i ünnepség	Október 22.	Emlékmű	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Márton nap	November 9.	Művelődési ház	Márton napNovember 9.Művelődési házHegyközség
Adventi készülődés	November 24.	Művelődési ház	NABE helyi csoportja
Mikulás ünnepség	December 8.	Művelődési ház	NABE helyi csoportja
Forralt bor főző és pogácsa sütő verseny	December 15.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Idősek karácsonya	December 21.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Mindenki karácsonya	December 22.	Vasút állomás	Ábrahámhegy község Önkormányzat
Szilveszteri batyus bál	December 31.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat

További tájékoztatásért keressék fel honlapunkat www.abrahamhegy.hu.

Ábrahámhegy Község Önkormányzat Képviselő-testülete a rendezvények időpontjának változtatásának jogát fenntartja.

Vella Ferenc Zsolt polgármester

KÖZÉRDEKŰ

KÖRJEJYZŐSÉG ÜGYFÉLFOGADÁSI RENDJE:

Hétfőn és szerdán 8-12 és 13-15:30,
pénteken 8-13:30 óráig
Kedden és csütörtökön ügyfélfogadás nincs.
Körjegyző: Hétfőn és szerdán 8-12 és 13-15:30 óráig
Előzetes időpontegyeztetés szükséges.

Központi telefonszám: 87/471-506

Jegyző: 87/471-506

Műszak: 87/571-107

Igazgatás: 87/571-108

Pénzügy, adóhatóság: 87/571-109

Fax: 87/571-110

E-mail: hivatal@abrahamhegy.hu

POLGÁRMESTER:

Fogadóóra: csütörtökön 9-12 óráig

Tel: 70/456-71-41

HÁZIORVOSI ELLÁTÁS

Rendel: Dr. Németh Csaba

Telefon: 87/464-197 lakás, Mobil: 20/9444-862

Rendelői:

-Ábrahámhegy: 87/471-516

Rendelési idő: hétfő 13-15, csütörtök 10-12 óráig

- Balatonrendes: 87/464-338

Rendelési idő: kedd 13-14 óráig, csütörtök 8-9 óráig

-Révfülöp: 87/464-150

Rendelési idő: hétfő 8-12, kedd 9-12

szerda 9-12, csütörtök 14-16, péntek 9-12

ÜGYELET: hétköznap 16 órától másnap reggel 8 óráig

Tapolca

Kórházban, Telefon: 87/511-083 Hétvégén, szombat,

vasárnap és ünnepnapokon 16:30-7:30-ig

FOGORVOS

Rendel: Dr. Szörtsey Zoltán, Badacsonytomaj;

Telefon: 87/471-689

hétfő 13-19, kedd 7-13, szerda 13-19, csütörtök 7-13, péntek
páros héten de., páratlan héten du. Bejelentkezés és időpont
egyeztetés: 87/471-689

Hétfői ügyelet: szombat, vasárnap Veszprém,

Halle u. 5/d SZTK 8-14 óráig

GYERMEKORVOS

Rendel: Dr. Sellyei Ferenc, Badacsonytomaj,

Hétfő 8-11, kedd 13-16 (Badacsonytördemic) szerda 8-12,

csütörtök 13-16, péntek 8-12 óráig Tel.: 87/471-282

GYÓGYSZERTÁRAK:

Mandragóra Gyógyszertár, Révfülöp, Tel.: 87/464-065

Nyitva: hétfő 7:30-13, kedd 9:30-17, szerda 7:30-17,

csütörtök

7:30-10:30, 13:30-17, péntek 9:30-17, szombat 8-12 óra

Griff Gyógyszertár, Badacsonytomaj

Hősök tere 5.; Tel.: 87/471-012

Nyitva: hétfőtől, szerda, péntek 7:30-11:10, 12:50-17,
kedd és csütörtök 7:30-12, 12:30-17, szombat 8-10 óráig

ÁLLATORVOS

Dr. Szabó Béla, Kővágóörs, Tel.: 87/464-109, 20/475-2965

Hatósági állatorvos

Dr. Ásványi Tamás, Kővágóörs, Kossuth u. 26. 87/463-745,
20/9217-372

KÖNYVTÁR, INTERNETES HELYSÉG ÉS A KIÁLLÍTÓ HELYSÉGEK

Nyitvatartása Keddtől-szombatig 14-20 óráig

Telefon: 70/380-0761

E-mail: abrahamkonyvtar@freemail.hu

MŰVELŐDÉSI HÁZ: 70/380-0763,

kulturhaz@abrahamhegy.hu

Nyitvatartás szerdától szombatig 15-21 óráig

SZENT LÁSZLÓ TEMPLOM

Szentmisék rendje: vasárnap 8:30

FALUGAZDÁSZ:

Baracskainé Egegi Sarolta, Telefon: 20/770-0632

TAPOLCA ÉS KÖRNYÉKE KISTÉRSÉGI TÖBBCÉLŰ TÁRSULÁS

BALATON-FELVIDÉKI SZOCIÁLIS ÉS GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT

Székhely: 8300 Tapolca Nyárfa u. 3.

Tel/fax: 87/510-303 E-mail: info@tapolcaterseg.t-online.hu

GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT ÁBRAHÁMHEGY

Kulturális Centrum: Minden szerdán: 12.30-13 óráig

CSALÁDSEGÍTŐ SZOLGÁLAT ÁBRAHÁMHEGY

Kulturális Centrum Minden szerdán: 13.00-13.30-óráig

Családgondozó: Jámbor Szilvia tel: 06-30-378-15-67

BADACSONYI BORFALVAK HEGYKÖZSÉGE

8263 Badacsonytördemic, Hősök u. 12.

Szőke Géza hegybíró elérhetősége:

Mobil: +36/30-667-9800

tel/fax: 87/433-209

E-mail: hegykozseg.btordemic@widanet.hu

Freemail: badborf@freemail.hu

TŰZOLTÓSÁG Tel.: 87/471-539

CSŐTÖRÉSEK, HÁZI ÁTEMELŐSZIVATTYÚK MEGHIBÁSODÁSÁNAK BEJELENTÉSE:

DRV ZRT. Telefon: 06 40 240240/1

E.ON ÉSZAK-DUNÁNTÚLI ÁRAMSZOLGÁLTATÓ RT.

Ügyfélszolgálat: 40/220-220

Műszaki hiba bejelentés: 40/330-330

Ábrahámhegyi Hírmondó

Felelős kiadó: Vella Zsolt polgármester

Szerkeszti a szerkesztői bizottság, vezetője: Bakosné Tóth Erzsébet

Nyomdai munkák: Krasznay és Fia Kft.

Nyitász: MKM B/PHF/1461/Ve/94.

